EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.2.12.
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről (kodifikált szöveg)

INDOKOLÁS

1. A Bizottság a népek Európájának jegyében nagy jelentőséget tulajdonít az uniós joganyag egyszerűsítésének és átláthatóbbá tételének annak érdekében, hogy az a polgárok számára világosabb és könnyebben hozzáférhető legyen, így tovább bővítve a számukra biztosított jogok gyakorlásának lehetőségeit.

   Ez a cél nem érhető el mindaddig, amíg számos, sokszor jelentősen módosított rendelkezés részben az eredeti jogi aktusban, részben pedig a későbbi, módosító jogi aktusokban szétszórtan található meg. A hatályos rendelkezések megállapításához így jelentős kutatómunka és számos jogi aktus összevetése szükséges.

   Ezen okból, valamint azért, hogy a joganyag egyértelmű és áttekinthető legyen, szükséges a többször módosított jogi aktusok kodifikációja.

2. A Bizottság 1987. április 1-jén úgy határozott[1], hogy szervezeti egységei számára előírja valamennyi jogi aktusnak a legkésőbb a tizedik módosítást követő kodifikációját, hangsúlyozva, hogy ez minimumkövetelményként értendő, és ezen egységeknek törekedniük kell az illetékességükbe tartozó jogi aktusok kodifikációjának még gyakrabban történő elvégzésére annak érdekében, hogy e jogi aktusok rendelkezései áttekinthetők és könnyen érthetők legyenek.

3. Az 1992. decemberi edinburgh-i Európai Tanács következtetései[2] is megerősítették e követelményt, amennyiben rámutattak a kodifikáció fontosságára, ugyanis a tekintetben, hogy valamely adott helyzetre az adott időben mely jogi aktus alkalmazandó, a kodifikáció jogbiztonságot teremt.

   A kodifikációt a szokásos uniós jogalkotási eljárással összhangban kell elvégezni.

   Mivel a kodifikáció tárgyát képező jogi aktus érdemben nem módosítható, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 1994. december 20-án intézményközi megállapodást kötöttek arról, hogy a kodifikált jogi aktusok elfogadása során gyorsított eljárás alkalmazható.

4. Ezen javaslat célja az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi irányelv kodifikációja[3]. Az új irányelv a benne foglalt jogi aktusok[4] helyébe lép. E javaslat teljes egészében megőrzi a kodifikált jogi aktusok tartalmát, és ennek megfelelően, kizárólag a kodifikáció elvégzéséhez szükséges alaki módosítások elvégzésével, azokat pusztán egybefoglalja.

5. A kodifikációs javaslatot a 2011/16/EU irányelv és a módosító aktusok előzetes, 23 hivatalos nyelven készült, egységes szerkezetbe foglalt változata alapján az Európai Unió Kiadóhivatala készítette adatfeldolgozó rendszer segítségével. Abban az esetben, ha a cikkek új számozást kaptak, a régi és az új számozás közötti összefüggést a kodifikált irányelv VI. mellékletében található megfelelési táblázat tartalmazza.

---

1 COM (87) 868 PV.
2 Lásd a következtetések A. részének 3. mellékletét.
3 E kodifikáció a 2019. évi jogalkotási programban szerepel.
4 Lásd ezen javaslat V. mellékletét.

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

2020/0022 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről (kodifikált szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. és 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[5],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

↓

(1) A 2011/16/EU tanácsi irányelvet[6] több alkalommal jelentősen módosították[7]. Az irányelvet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.

↓ 2011/16/EU
(3) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(2) ⌦ Ezen irányelvnek ⌫ hatáskört ⌦ kell biztosítania ⌫ a tagállamok számára ahhoz, hogy az egyre fokozódó globalizációnak a belső piacot érintő negatív hatásait nemzetközi szintű hatékony együttműködéssel küzdjék le.

↓ 2011/16/EU
(6) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(3) ⌦ Ezen irányelvnek ⌫ a közvetlen és a közvetett adókra is vonatkoznia kell, amelyekre még nem terjed ki más uniós jogszabály. E célból ez az irányelv tekinthető a megfelelő eszköznek a hatékony közigazgatási együttműködés szempontjából.

---

[5] HL C […], […], […] o.

[6] A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

[7] Lásd ezen javaslat IV. mellékletét

↓ 2011/16/EU
(7) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(4) Ez az irányelv a tagállamok közötti közigazgatási együttműködésre vonatkozó világos és pontos szabályokat ír elő annak érdekében, hogy – különösen az információcsere tekintetében – széles körű közigazgatási együttműködést ⌦ biztosítson ⌫ a tagállamok között. E világos szabályoknak ezenkívül különösen valamennyi jogi és természetes személyre is alkalmazhatónak kell lenniük az Unióban, figyelembe véve a jogi konstrukciók növekvő skáláját, ideértve nemcsak az olyan hagyományos konstrukciókat, mint például a vagyonkezelők (trustok), az alapítványok és a befektetési alapok, hanem bármely olyan új eszközt is, amelyet a tagállamokban az adófizetők létrehozhatnak.

↓ 2011/16/EU
(8) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(5) A közigazgatási együttműködésért felelős tagállami helyi és nemzeti hivatalok között közvetlen kapcsolatra van szükség úgy, hogy a kommunikáció alapvetően a központi kapcsolattartó irodák között folyjon. A közvetlen kapcsolat hiánya csökkenti a hatékonyságot, a közigazgatási együttműködés eszközrendszerének kihasználatlanságát okozza, és késedelmeket idéz elő a kommunikációban. Ezért az együttműködés hatékonnyá és gyorssá tétele érdekében gondoskodni kell a hatóságok közötti közvetlenebb kapcsolatról. A kapcsolattartó szervek hatásköreit az egyes tagállamok nemzeti rendelkezéseiben kell meghatározni.

↓ 2011/16/EU
(9) preambulumbekezdés

(6) A tagállamoknak információt kell cserélniük egyedi esetekre vonatkozóan, amennyiben egy másik tagállam azt kéri, és el kell végezniük a kért információ megszerzéséhez szükséges vizsgálatokat. Az „előreláthatólag fontos” követelmény bevezetésének célja az, hogy a lehető legszélesebb körű adóügyi információcserét tegye lehetővé, ugyanakkor egyértelművé tegye, hogy a tagállamok nem végezhetnek a bizonyíték felkutatása céljából történő, előzetesen nem meghatározott nyomozást (ún. „fishing expedition”), vagy nem kérhetnek információkat akkor, ha valószínűtlen, hogy a kért információk az adott adófizető adóügyei tekintetében lényegesek lennének. Bár ezen irányelv 24. cikke eljárási követelményeket állapít meg, e rendelkezéseket szabadon kell értelmezni annak érdekében, hogy ne akadályozzák a tényleges információcserét.

↓ 2014/107/EU
(1) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(7) Jelentős mértékben fokozódott a határokon átnyúló adócsalás és adókijátszás problémája, ami az Európai Unión belül és világszerte jelentős aggodalomra ad okot. A be nem vallott és adózatlan jövedelem számottevően csökkenti a nemzeti

adóbevételeket. Ezért az adóbeszedést hatékonnyá és eredményessé ⌦ kell tenni ⌫. ⌦ Egyre súlyosabb kihívást jelent továbbá a határokon átnyúló adókikerülés, az agresszív adótervezés, valamint a káros adóverseny. Mindez akadályozza a tagállamokat abban, hogy növekedésbarát adópolitikát alkalmazzanak. ⌫ Az automatikus információcsere ennek fontos eszköze, ezért azt az adóügyi átláthatóság és információcsere jövőbeli európai és nemzetközi standardjaként határozottan ⌦ elő kell segíteni ⌫ .

↓ 2014/107/EU
(2) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(8) A G20-ak és a G8-ak nemzetközi szinten is elismerték a határokon átnyúló adócsalás és adókijátszás elleni küzdelem eszközeként szolgáló automatikus információcsere jelentőségét. Azt követően, hogy az Amerikai Egyesült Államok és számos más ország – köztük valamennyi tagállam – tárgyalásokat folytatott azokról az automatikus információcseréről szóló kétoldalú megállapodásokról, amelyek az az adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról hozott egyesült államokbeli törvény végrehajtását szolgálják (Foreign Account Tax Compliance Act – közismert nevén FATCA), a G20-csoport megbízta a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetet (OECD), hogy ezen megállapodások alapján dolgozza ki az automatikus adóügyi információcsere egységes nemzetközi standardját.

↓ 2014/107/EU
(4) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(9) Az OECD 2014-ben közzétette az adózás területén a számlainformációk automatikus cseréjére vonatkozó nemzetközi standard ⌦ különböző ⌫ elemeit, ⌦ amelyek ⌫ egy az illetékes hatóságokkal kötendő mintamegállapodást, egy közös adatszolgáltatási standardot ⌦ („CRS”) ⌫ , az illetékes hatóságokkal kötendő mintamegállapodáshoz és a közös adatszolgáltatási standardhoz fűzött észrevételeket, valamint a nemzetközi standard alkalmazásához szükséges információtechnológiai előírásokat ⌦ foglaltak magukban ⌫ . A G20-ak pénzügyminiszterei és jegybankelnökei 2014 szeptemberében jóváhagyták a nemzetközi standard teljes csomagját.

↓ 2014/107/EU
(5) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(10) ⌦ Ezen ⌫ irányelvnek a tagállamok közötti kötelező, a jövedelem és tőke ⌦ azon ⌫ bizonyos kategóriáira vonatkozó automatikus információcserét is ⌦ elő kell írnia, amelyeket ⌫ az adóalanyok az adóügyi illetőségük szerinti államtól eltérő tagállamban birtokolnak. Az irányelvnek továbbá lépésenkénti megközelítést ⌦ kell ⌫ alkalmaznia az automatikus információcsere megerősítésére azáltal, hogy fokozatosan terjeszti ki azt a jövedelem és a tőke újabb kategóriáira.

↓ 2014/107/EU
(9) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(11) Annak érdekében, hogy mind az adóhatóságok, mind a gazdasági szereplők költségei és adminisztratív terhei minimálisak legyenek, alapvetően fontos annak biztosítása, hogy az Unión belüli automatikus ⌦ pénzügyi ⌫ információcsere hatálya összhangban legyen a nemzetközi fejleményekkel. E cél elérése érdekében a tagállamoknak elő kell írniuk, hogy pénzügyi intézményeik az OECD által kidolgozott ⌦ CRS-ben ⌫ foglaltakkal teljesen összhangban levő adatszolgáltatási és átvilágítási szabályokat alkalmazzanak. Ezenkívül a ⌦ *kötelező automatikus információcserének* ⌫ az OECD által kidolgozott, az illetékes hatóságokkal kötendő mintamegállapodásban és a ⌦ CRS-ben ⌫ szereplőkkel megegyező információkra ⌦ kell ⌫ vonatkoznia. Minden egyes tagállamnak egyetlen, tagállami szinten összeállított jegyzékkel ⌦ kell ⌫ rendelkeznie, amelyen az Adatszolgáltatásra nem kötelezett pénzügyi intézmények és az Adatszolgáltatási kötelezettség alá nem tartozó számlák szerepelnek, és amelyet a tagállamnak egyaránt használnia ⌦ kell ⌫ ezen irányelv végrehajtásakor, valamint a nemzetközi standardot alkalmazó egyéb megállapodások alkalmazásához.

↓ 2014/107/EU
(10) preambulumbekezdés

(12) Az „Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmény” és „Adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó számla” kategóriák kialakításával ez az irányelv korlátozni törekszik az olyan lehetőségeket, amikor az adóalany az eszközei adatszolgáltatásra nem kötelezett pénzügyi intézményekhez való áthelyezése vagy adatszolgáltatási kötelezettség alá nem tartozó pénzügyi termékekbe való befektetés révén próbál kikerülni az adatszolgáltatási kötelezettség hatálya alól. Mindazonáltal bizonyos pénzügyi intézményeket és számlákat, amelyek adókijátszási céllal való felhasználásának csekély a kockázata, ki kell venni ezen irányelv hatálya alól. Az irányelv általános szabályként nem tartalmaz küszöbértékeket, mivel azok a számlák különböző pénzügyi intézmények között való felosztása révén könnyen megkerülhetők lennének. Adatszolgáltatási, illetve információcsere-kötelezettség hatálya alá tartozó pénzügyi adatnak kell tekinteni nemcsak minden érintett jövedelmet (kamat, osztalék és hasonló típusú jövedelmek), hanem a számlaegyenlegeket és a Pénzügyi eszközök értékesítéséből származó bevételeket is az olyan helyzetek kezelése érdekében, amikor az adóalany olyan, szintén jövedelemnek vagy eszköznek minősülő tőkét szándékozik elrejteni, amely tekintetében nem fizette meg az adót. Ennek megfelelően az ezen irányelv alapján történő adatfeldolgozás szükséges és arányos azon cél érdekében, hogy a tagállamok adóhatóságai helyesen és egyértelműen azonosítani tudják az érintett adóalanyokat, hogy adótörvényeiket a határokon átnyúló helyzetekben is érvényesíteni tudják, illetve be tudják tartatni, hogy fel tudják mérni az adókijátszás elkövetésének valószínűségét, és hogy el tudják kerülni a szükségtelen további vizsgálatokat.

↓ 2014/107/EU
(11) preambulumbekezdés

(13) Az Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmények az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó személyekkel szembeni tájékoztatási kötelezettségeiknek eleget tehetnének a saját országuk joga szerinti eljárásokban foglalt részletes tájékoztatási előírások alkalmazásával, és az azokban foglalt gyakorisággal.

↓ (EU) 2015/2376
(1) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(14) Az Unióban is elterjedt gyakorlat a feltételes adómegállapítás, amely elősegíti a jog következetes és átlátható alkalmazását. Az adójogi kérdések adózók számára történő tisztázása biztonságot nyújt a vállalkozásoknak, és ezzel ösztönözheti a beruházást és a jogkövetést, ezért elősegítheti azt a célkitűzést, hogy az uniós Szerződések mögött meghúzódó elveket és szabadságokat alapul véve továbbfejlesszük az Unió egységes piacát. Bizonyos adózási megfontolásokból kialakított struktúrákra vonatkozó feltételes adómegállapítások azonban egyes esetekben azt eredményezték, hogy a feltételes adómegállapítást kiadó, módosító, illetve meghosszabbító tagállamban alacsony szintű adót vetettek ki mesterségesen magas nyereségösszegekre, és ennek megfelelően mesterségesen alacsony összegű volt a fennmaradó adóköteles nyereség minden egyéb érintett országban. ⌦ Magasszintű ⌫ átláthatóságra van tehát szükség.

↓ (EU) 2015/2376
(7) preambulumbekezdés

(15) Az adózók jogosultak hivatkozni határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokra, illetve előzetes ármegállapításokra, például adózási folyamatok keretében, illetve adóellenőrzés során, azzal a feltétellel, hogy azok a közölt tények, amelyeken a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás, illetve ármegállapítás alapul, pontosan megfelelnek a valóságnak, és az adózók betartják a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításban, illetve az előzetes ármegállapításban foglalt feltételeket.

↓ (EU)2015/2376 (kiigazított szöveg)

(16) A tagállamoknak attól függetlenül ⌦ szükséges ⌫ információt cserélniük, hogy az adózó betartja-e a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításban, illetve az előzetes ármegállapításban foglalt feltételeket.

↓ (EU) 2015/2376
(10) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(17) Annak érdekében, hogy a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokra és az előzetes ármegállapításokra vonatkozó kötelező

automatikus információcsere minél hasznosabb legyen, az információkat a megállapítások kiadását, módosítását, illetve meghosszabbítását követően haladéktalanul továbbítani kell, és ennek érdekében meg kell határozni, hogy az információközlést milyen rendszeres időközönként kell végezni.

↓ (EU) 2015/2376
(11) preambulumbekezdés

(18) Jogbiztonsági okokból helyénvaló szigorú feltételek mellett kizárni a kötelező automatikus információcsere köréből a harmadik országokkal hatályos nemzetközi szerződések keretében kötött kétoldalú vagy többoldalú előzetes ármegállapításokat, ha e szerződések nem teszik lehetővé a szerződés keretében kapott információknak a szerződésben nem részes országgal való közlését. Ezekben az esetekben azonban az információcserének a 9 cikk (5) bekezdésében meghatározott azon információkra kell kiterjednie, amelyekre az ilyen kétoldalú vagy többoldalú előzetes ármegállapítás kibocsátását eredményező kérelmek hivatkoznak. Ezért ilyen esetekben a közölt információnak tartalmaznia kell a jelzést arra vonatkozóan, hogy az információnyújtás ilyen kérelem alapján történik.

↓ (EU) 2015/2376
(13) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(19) Az ⌦ előzetes határon átívelő szabályozásokra és az előzetes ármegállapításokra vonatkozó ⌫ kötelező automatikus információcserére szolgáló formanyomtatványkidolgozása során az adóalap-erózióra és a nyereségátcsoportosításra vonatkozó cselekvési tervvel („BEPS cselekvési terv”) összefüggésben figyelembe ⌦ kell ⌫ venni a káros adózási gyakorlatokkal foglalkozó OECD-fórum munkáját is. Célszerű emellett koordinált módon, szorosan együttműködni az OECD-vel, és nem csupán a kötelező automatikus információcserére szolgáló formanyomtatvány kidolgozásának ügyében. A végcél a globális szinten egyenlő versenyfeltételek megvalósulása, és ennek keretében az Uniónak vezető szerepet kell játszania annak előmozdítása révén, hogy a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokról és az előzetes ármegállapításokról kicserélt információk köre meglehetősen tág legyen.

↓ (EU) 2015/2376
(14) preambulumbekezdés

(20) A tagállamoknak meg kell osztaniuk egymás között az alapvető információkat, és ezek egy szűk körét a Bizottsággal is közölniük kell. Ennek lehetővé kell tennie, hogy a Bizottság mindenkor nyomon kövesse és értékelje a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokra és az előzetes ármegállapításokra vonatkozó automatikus információcsere hatékony alkalmazását. A Bizottság által kapott információk azonban más célra nem használhatóak fel. Ez a tájékoztatás emellett nem mentesítené a tagállamokat azon kötelezettségük alól, hogy az állami támogatásokat a Bizottságnak bejelentsék.

↓ (EU) 2015/2376
(16) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(21) Ha szükséges, ⌦ az előzetes határon átívelő szabályozásokra és az előzetes ármegállapításokra vonatkozó ⌫ kötelező automatikus információcserét követően lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok a megkeresésre történő információcserére vonatkozó 5. cikk alapján további információkat is kérhessenek a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokat, illetve előzetes ármegállapításokat kibocsátó tagállamtól, többek között azok teljes szövegét is.

↓ (EU) 2015/2376
(18) preambulumbekezdés

(22) A tagállamoknak minden ésszerű szükséges intézkedést meg kell hozniuk annak érdekében, hogy felszámolják azokat az akadályokat, amelyek a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokra és az előzetes ármegállapításokra vonatkozó hatékony és lehető legszélesebb körű kötelező automatikus információcsere útjában állnak.

↓ (EU) 2015/2376
(19) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(23) Az erőforrások hatékony felhasználása és az információcsere előmozdítása céljából, továbbá annak elkerülése érdekében, hogy minden tagállam hasonló fejlesztések végrehajtására kényszerüljön az információk tárolásának érdekében, külön rendelkezni kell ⌦ arról, hogy ⌫ egy valamennyi tagállam és a Bizottság számára hozzáférhető központi adattár ⌦ elérhető legyen ⌫ , ahova a tagállamok feltölthetik és ahol tárolhatják az információkat, ahelyett hogy biztonságos e-mail útján osztanák meg ezeket az információkat.

↓ (EU) 2016/881
(2) preambulumbekezdés

(24) A Multinacionális vállalatcsoportoknak, mivel több országban fejtik ki a tevékenységüket, lehetőségük van arra, hogy agresszív adótervezést folytassanak, amire a belföldi vállalkozásoknak nincs módjuk. Amennyiben a Multinacionális vállalatok élnek az említett lehetőséggel, az a kizárólag belföldön működő vállalatokat, rendszerint kis- és középvállalkozásokat (kkv-k) különösen nagy mértékben érintheti, mivel adóterheik magasabbak, mint a Multinacionális vállalatcsoportokéi. Másfelől minden tagállamban jelentkezhetnek bevételkiesések, és fennáll annak a kockázata, hogy egyes országok versengeni kezdenek egymással a Multinacionális vállalatcsoportok további adóelőnyök nyújtásával történő megnyeréséért.

↓ (EU) 2016/881
(3) preambulumbekezdés

(25) A tagállami adóhatóságoknak a Multinacionális vállalatcsoportok struktúrájára, transzferárazással kapcsolatos politikájára és az Unióban, valamint azon kívül zajló belső ügyleteire vonatkozóan átfogó és lényegi információkra van szükségük. Ezek az információk lehetővé teszik az adóhatóságok számára, hogy a jogi szabályozás megváltoztatásával vagy megfelelő kockázatértékelések elvégzésével és adóellenőrzésekkel fellépjenek a káros adózási gyakorlatokkal szemben, valamint felismerjék, ha egyes vállalkozások olyan gyakorlatokat alkalmaznak, amelyek révén jelentős összegű nyereséget csoportosítanak át mesterségesen adózási szempontból előnyösebb környezetbe.

↓ (EU) 2016/881
(4) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(26) Az adóhatóságok előtti ⌦ nagy ⌫ átláthatóság arra ösztönözheti a Multinacionális vállalatcsoportokat, hogy felhagyjanak egyes gyakorlatokkal, és megfelelően eleget tegyenek adófizetési kötelezettségüknek abban az országban, ahol nyereségre tesznek szert. A Multinacionális vállalatcsoportok átláthatóságának ⌦ biztosítása ⌫ tehát lényegi részét képezi az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás elleni küzdelemnek.

↓ (EU) 2016/881
(5) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(27) A Tanács és a tagállamok kormányképviselőinek az Európai Unióban található kapcsolt vállalkozások transzferárazási dokumentációjára vonatkozó magatartási kódexről („EU TPD”) szóló állásfoglalása[8] rendelkezik az Unióban a Multinacionális vállalatcsoportok számára olyan eljárásról, amellyel az adóhatóságoknak tájékoztatást nyújtanak a globális üzleti tevékenységeikről és transzferárazási politikájukról („cégcsoport szintű transzferár-nyilvántartás”), valamint a helyi gazdálkodó egység konkrét tranzakcióiról („helyi szintű transzferár-nyilvántartás”). Az EU TPD ugyanakkor nem rendelkezik az országonkénti jelentések készítésére vonatkozó mechanizmusról.

↓ (EU) 2016/881
(7) preambulumbekezdés

(28) Az állami források hatékony felhasználásának elősegítése és a Multinacionális vállalatcsoportok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében csak azokat a Multinacionális vállalatcsoportokat kell alávetni a jelentéstételi kötelezettségnek, amelyeknek éves összevont bevétele meghalad egy bizonyos összeget. Az irányelvnek

[8] A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselőinek állásfoglalása (2006. június 27.) az Európai Unióban található kapcsolt vállalkozások transzferár-képzési dokumentációjára (EU TPD) vonatkozó magatartási kódexről (HL C 176., 2006.7.28., 1. o.).

biztosítania kell, hogy az Unió egészében kellő időben ugyanazon információkat gyűjtsék be és bocsássák az adóhatóságok rendelkezésére.

↓ (EU) 2016/881
(8) preambulumbekezdés

(29) A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében az Uniónak gondoskodnia kell arról, hogy az uniós Multinacionális vállalatcsoportok és azok a nem uniós Multinacionális vállalatcsoportok, amelyeknek egy vagy több szervezete az Unió területén található, tisztességes versenyt folytassanak egymással. Ezért az adatszolgáltatási kötelezettséget a vállalatcsoportok mindkét kategóriájára ki kell terjeszteni. Ugyanakkor a zökkenőmentes átmenet biztosítása céljából a tagállamok egy évre elhalaszthatják az adatszolgáltatási kötelezettség alkalmazását az adott tagállamban illetőséggel rendelkező, olyan Csoporttagok esetében, amelyek nem Multinacionális vállalatcsoportok Végső anyavállalatai vagy azok Anyavállalatnak kijelölt szervezetei.

↓ (EU) 2016/881
(12) preambulumbekezdés

(30) Az országonkénti jelentések tagállamok közötti kötelező automatikus megosztásának minden esetben magában kell foglalnia az alapvető információk egy olyan meghatározott körének a közlését, amelyhez azok a tagállamok férhetnének hozzá, amelyekben az országonkénti jelentésben foglalt információk alapján a Multinacionális vállalatcsoport egy vagy több szervezete vagy adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy a Multinacionális vállalatcsoport állandó telephelyén keresztül végzett üzleti tevékenység alapján adófizetésre kötelezett.

↓ (EU) 2016/881
(13) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(31) Az adóhatóságokat és a Multinacionális vállalatcsoportokat terhelő költségek és adminisztratív terhek minimalizálása érdekében olyan szabályokat kell megállapítani, amelyek összhangban vannak a nemzetközi fejleményekkel, és hozzájárulnak azok végrehajtásához. Az OECD 2013. július 19-én közzétette BEPS cselekvési tervét, amely egy nagyszabású kezdeményezés a meglévő nemzetközi adózási szabályok módosítására. 2015. október 5-én az OECD bemutatta zárójelentéseit, amelyeket a G20-ak pénzügyminiszterei támogattak. A 2015. november 15-16-án tartott találkozón az OECD-csomagot a G20-ak vezetői is jóváhagyták.

↓ (EU) 2016/881
(14) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(32) A BEPS cselekvési terv 13. pontjára vonatkozó munka eredményeképpen több standard született a Multinacionális vállalatcsoportok által teljesítendő adatszolgáltatásról, amelyek kiterjednek a cégcsoport szintű és a helyi szintű transzferár-nyilvántartásra és az országonkénti jelentésre is. Az országonkénti

jelentésekre vonatkozó szabályokkal ⌦ kapcsolatban ⌫ ezért indokolt figyelembe venni az OECD-standardokat.

↓ (EU) 2016/881
(15) preambulumbekezdés

(33) Azokat az eseteket, amikor egy Csoporttag nem tudja beszerezni mindazokat az információkat, amelyekre szüksége lenne az ezen irányelv szerinti adatszolgáltatási kötelezettsége teljesítéséhez, a tagállamok úgy tekinthetik, mint annak jelzését, hogy az adott Multinacionális vállalatcsoport vonatkozásában fel kell mérni a transzferárazáshoz kapcsolódó magas szintű kockázatokat, valamint az adóalap-erózióhoz és a nyereségátcsoportosításhoz kapcsolódó egyéb kockázatokat.

↓ (EU) 2016/881
(16) preambulumbekezdés

(34) Amennyiben valamely tagállam azt állapítja meg, hogy egy másik tagállam rendszeresen nem tesz eleget az országonkénti jelentések automatikus rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettségének, meg kell kísérelnie az érintett tagállammal való egyeztetést.

↓ (EU) 2016/881
(17) preambulumbekezdés

(35) Az országonkénti adatszolgáltatás területén az uniós fellépésnek továbbra is különös figyelmet kell fordítania az OECD szintjén bekövetkező jövőbeli fejleményekre. Ezen irányelv végrehajtásával összefüggésben célszerű, hogy a tagállamoknak az OECD/G20 adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos projektjének 13. pontjához kapcsolódó 2015. évi végleges jelentését kell felhasználniuk ezen irányelv szemléltetése vagy értelmezése céljára, valamint az irányelv valamennyi tagállamban történő egységes alkalmazása érdekében.

↓ (EU) 2016/881
(20) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(36) A kötelező információcserének magába ⌦ kell ⌫ foglalnia az országonkénti jelentésekben foglalt információk automatikus cseréjét is.

↓ (EU) 2016/881/EU
(21) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(37) A tagállamoknak az ⌦ ezen ⌫ irányelv 27. cikke szerint a Bizottságnak megküldendő éves jelentésükben részletesen be kell számolniuk a 10. cikk és a III. melléklet II. szakaszának 1. pontja szerint teljesített, országonkénti jelentés volumenéről, továbbá fel kell sorolniuk azokat a joghatóságokat, amelyek alatt az Unióban bejegyzett Csoporttagok Végső anyavállalatai illetőséggel rendelkeznek, de teljes körű jelentések benyújtására vagy továbbítására nem került sor.

↓ (EU) 2018/822
(3) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(38) Tekintve, hogy a legtöbb potenciálisan agresszív adótervezési konstrukció egyszerre több adójogrendszert érint, a ⌦ különböző tagállamok ⌫ adóhatóságai közötti automatikus információcsere azért különösen fontos, mert az említett hatóságok a hozzájuk eljuttatott megfelelő információk alapján léphetnek fel, amennyiben agresszív adózási gyakorlatokat észlelnek.

↓ (EU) 2018/822
(4) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(39) A G7-ek az adóbűncselekmények és egyéb illegális pénzügyi forgalom elleni küzdelemről szóló, 2017. május 13-án Bariban kiadott nyilatkozatukban felkérték az OECD-t arra, hogy kezdjen párbeszédet a közös jelentéstételi standard által előírt adatszolgáltatás elkerülésére szolgáló, illetve a tényleges tulajdonosoknak nem átlátható struktúrák mögé való elrejtését célzó módszerek kezelésének lehetséges módjairól, e célból olyan kötelező adatszolgáltatási szabálymintákat is megfontolva, amelyek a BEPS cselekvési terv 12. pontjáról szóló jelentésben az adókikerülési módszerekkel kapcsolatban használt megközelítést veszik alapul.

↓ (EU) 2018/822
(5) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(40) Fontos emlékeztetni arra, hogy úgy tűnik, bizonyos pénzügyi közvetítők és más adótervezésben közreműködők tevékenyen segítették ügyfeleiket pénzük offshore adójogrendszerekben (országokban, illetve területeken) való elrejtésében.

↓ (EU) 2018/822
(6) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(41) A határokon átnyúló, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó adatszolgáltatás hatékonyan segítheti a méltányos adóztatás jellemezte belső piaci környezet megteremtése érdekében tett erőfeszítéseket. Ennek fényében az adótervezésben közreműködőket ⌦ kötelezni kell ⌫ arra, hogy az adóhatóságokat tájékoztassák az agresszív adótervezés céljából kihasználható, határokon átnyúló konstrukciókról. Az adatszolgáltatást követően az adóhatóságoknak ⌦ meg kell osztaniuk ⌫ az információkat a más tagállambeli adóhatóságokkal. Ezek az intézkedések várhatóan a közös jelentéstételi standard hatékonyságát is növelni fogják. Kulcsfontosságú lenne továbbá, hogy a Bizottság megfelelő mennyiségű információhoz kapjon hozzáférést annak érdekében, hogy nyomon követhesse ezen irányelv megfelelő működését. Ez az információkhoz való bizottsági hozzáférés nem mentesíti a tagállamokat azon kötelezettségük alól, hogy az állami támogatásokat bejelentsék a Bizottságnak.

↓ 2018/822
(7) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(42) A határokon átnyúló, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó adatszolgáltatás nagyobb eséllyel fog a szándék szerinti elrettentő hatással járni, amennyiben a vonatkozó információk már a korai szakaszban, azaz már az ilyen konstrukciók tényleges végrehajtása előtt az adóhatóság tudomására jutnak. A tagállami közigazgatási szervek munkájának megkönnyítése érdekében az ilyen konstrukciókra vonatkozó automatikus információcserét negyedévente ⌦ kell lebonyolítani ⌫.

↓ (EU) 2018/822
(8) preambulumbekezdés

(43) A belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint annak elkerülése érdekében, hogy a javasolt jogszabályi keretek kijátszhatók legyenek, minden olyan szereplőt kötelezni kell az adatszolgáltatásra, aki/amely általában részt vesz az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció vagy konstrukciósorozat kidolgozásában, piaci értékesítésében, végrehajtásának megszervezésében vagy irányításában, ahhoz segítséget nyújt, vagy arra vonatkozóan tanácsot ad. Azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy bizonyos esetekben nem írható elő adótervezésben közreműködők számára az adatszolgáltatási kötelezettség, például jogszabályban rögzített titoktartási kötelezettség miatt, vagy olyan esetekben, amikor adótervezésben közreműködő nem vesz részt az ügyletben, mivel például az adózó maga dolgozza ki és hajtja végre a konstrukciót. Kulcsfontosságú tehát, hogy az adóhatóságnak ilyen körülmények között is legyen lehetősége arra, hogy információkat kapjon az adózással kapcsolatos olyan konstrukciókról, amelyek agresszív adótervezéssel lehetnek kapcsolatosak. Ilyen esetekben tehát arra az adózóra kell terhelni az adatszolgáltatási kötelezettséget, aki az adott konstrukció előnyeit élvezi.

↓ (EU) 2018/822
(9) preambulumbekezdés

(44) Az elmúlt években az agresszív adótervezési konstrukciók egyre összetettebbé váltak, és az adóhatóságok védelmi ellenintézkedéseire válaszul folyamatosan változnak és módosulnak. Erre tekintettel a potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciók felismerésére az agresszív adótervezés fogalmának meghatározása helyett hatékonyabb módszernek tűnik egy olyan lista összeállítása, amely a tranzakciók azon sajátosságait vagy elemeit tartalmazza, amelyek határozottan utalnak arra, hogy adókikerülésre vagy visszaélésre kerülhet sor. Az ilyen jellemzőkre utal a továbbiakban az „ismertetőjegy” szó.

↓ (EU) 2018/822
(10) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(45) Tekintve, hogy ezen irányelv elsődleges célja a határokon átnyúló, potenciálisan agresszív adótervezési konstrukciókra vonatkozó adatszolgáltatás tekintetében a belső piac megfelelő működésének biztosítása, döntő jelentőségű, hogy az uniós szintű szabályozás ne haladja meg a kitűzött cél eléréséhez szükséges szintet. Ezért az adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó közös szabályokat az olyan, határokon átnyúló helyzetekre ⌦ kell korlátozni ⌫, amelyek vagy több tagállamot, vagy egy tagállamot és egy harmadik országot érintenek. E körülmények között a belső piac működésére gyakorolt esetleges hatás miatt, a helyzet nemzeti szinten való kezelése helyett indokolt a közös szabályrendszer bevezetése. A tagállamok foganatosíthatnának további hasonló nemzeti adatszolgáltatási intézkedéseket, ám azokat az információkat, amelyeket a tagállam az ezen irányelv szerinti adatszolgáltatási kötelezettség által előírtakon felül gyűjt össze, nem oszthatná meg automatikusan más tagállamok illetékes hatóságaival. Az ilyen információk kérésre, vagy – a vonatkozó szabályoknak megfelelően – spontán módon kerülhetnének megosztásra.

↓ (EU) 2018/822
(11) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(46) Tekintve, hogy az adatszolgáltatási kötelezettség azokat a konstrukciókat érinti, amelyeknek határokon átnyúló vonatkozásai vannak, fontos lenne a vonatkozó információk más tagállamok adóhatóságaival való megosztása annak biztosítása érdekében, hogy ez az irányelv a lehető leghatékonyabban tartsa vissza a gazdasági szereplőket az agresszív adótervezési gyakorlatoktól.

↓ (EU) 2018/822
(13) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(47) Az Unión belüli adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó automatikus információcsere hatókörét a nemzetközi fejleményekkel összhangban kell meghatározni annak érdekében, hogy minimalizálhatóak legyenek az adóhatóságokra és az adótervezésben közreműködőkre háruló költségek, illetve a rájuk nehezedő adminisztratív terhek, valamint hogy biztosítható legyen ezen irányelv hatékonysága az agresszív adótervezési konstrukcióktól való visszatartás tekintetében. Helyénvaló egy kifejezetten az automatikus információcserével járó adatszolgáltatási kötelezettség kikerülésére irányuló konstrukciókra vonatkozó különös ismertetőjegy ⌦ meghatározása ⌫. Az említett ismertetőjegy alkalmazásának céljaira a közös jelentéstételi standard értelmében végzett automatikus számlainformáció-cserére vonatkozó megállapodásokat egyenértékűként kell kezelni a 8. cikk (4) bekezdésében és az I. mellékletben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettséggel. Ezen irányelv azon részeinek végrehajtása során, amelyek a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló konstrukciókra és a jogi személyeket, jogi konstrukciókat vagy egyéb hasonló

struktúrákat érintő módszerekre vonatkoznak, a tagállamok meríthetnek az OECD által elvégzett munkából – különösen a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló konstrukciók és áttekinthetetlen offshore struktúrák kezelését célzó kötelező adatszolgáltatási szabálymintából, illetve annak kommentárjából – mint illusztrációs és értelmezési forrásokból annak érdekében, hogy segítségükkel biztosítsák az alkalmazás egységességét a tagállamok szintjén, amennyiben az említett szövegek összhangban állnak az uniós jogszabályok rendelkezéseivel.

↓ (EU) 2018/822
(14) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(48) Bár a közvetlen adóztatás továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik, helyénvaló nulla vagy közel nulla mértékű társasági adóra hivatkozni kizárólag az olyan határokon átnyúló tranzakciókat érintő konstrukciókra vonatkozó ismertetőjegy alkalmazási körének egyértelmű meghatározása céljából, amelyekről ⌦ ezen ⌫ irányelv értelmében az adótervezésben közreműködőknek vagy – az esettől függően – az adózóknak adatot kell szolgáltatniuk, és amelyek tekintetében az illetékes hatóságoknak automatikus információcserét kell folytatniuk. Továbbá helyénvaló emlékeztetni arra, hogy azok a határokon átnyúló agresszív adótervezési konstrukciók, amelyek fő célja – vagy fő céljainak egyike – az alkalmazandó adójogszabályok tárgyával vagy céljával ellentétes adóelőny megszerzése, az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv[9] 6. cikkében meghatározott, visszaélés elleni általános szabály hatálya alá tartoznak.

↓ 2011/16/EU
(11) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(49) A tagállamok közötti spontán információcserét ösztönözni kell.

↓ 2011/16/EU
(12) preambulumbekezdés

(50) Az ezen irányelv szerinti információnyújtásra határidőt kell megállapítani annak érdekében, hogy az információcserére kellő időben sor kerüljön, és így az hatékony legyen.

↓ 2011/16/EU
(13) preambulumbekezdés

(51) Fontos, hogy egy tagállam adóhatóságának tisztviselői jelen lehessenek egy másik tagállam területén.

---

[9] A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

↓ 2011/16/EU
(14) preambulumbekezdés

(52) Mivel a több tagállamban letelepedett egy vagy több adóalany adózási helyzete gyakran közös vagy kiegészítő érdekű, kölcsönös megállapodással és önkéntes alapon lehetővé kell tenni kettő vagy több tagállam számára az ilyen személyek egyidejű ellenőrzését.

↓ 2011/16/EU
(15) preambulumbekezdés

(53) Tekintettel az egyes tagállamokban fennálló azon jogi követelményre, hogy az adófizetőnek kézbesíteni kell az adókötelezettségét érintő határozatokat és okiratokat, valamint az ezzel az adóhatóságoknak okozott nehézségekre – beleértve azon eseteket is, amikor az adófizető másik tagállamba költözött –, az adóhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy ilyen körülmények között együttműködést kérjenek azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaitól, ahová az adófizető költözött.

↓ (EU) 2015/2376/EU
(15) preambulumbekezdés

(54) Az automatikus információcsere működéséhez szükséges, hogy az információt fogadó tagállam visszajelzést adjon az információt közlő tagállamnak. Ezért helyénvaló hangsúlyozni, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak évente visszajelzést kell küldeniük az automatikus információcseréről a többi érintett tagállamnak. A kötelező visszajelzés gyakorlati kereteit a két félnek kell közös megállapodással kialakítania.

↓ 2011/16/EU
(17) preambulumbekezdés

(55) A tagállamok és a Bizottság között együttműködésre van szükség az együttműködési eljárások folyamatos tanulmányozása, valamint az érintett területekre vonatkozó tapasztalatok és legjobb gyakorlatok megosztása céljából.

↓ 2011/16/EU
(18) preambulumbekezdés

(56) A közigazgatási együttműködés hatékonysága szempontjából fontos, hogy az ezen irányelv alapján szerzett információkat és dokumentumokat – az ezen irányelvben megállapított korlátozásokra is figyelemmel – az átvevő tagállam más célra is fel tudja használni. Fontos az is, hogy a tagállamok az információkat meghatározott feltételek mellett harmadik országokba is továbbíthassák.

↓ 2011/16/EU
(19) preambulumbekezdés

(57) Meghatározott magánérdekek, valamint a közérdek figyelembevételével egyértelműen meg kell határozni és korlátozni kell azokat a helyzeteket, amelyekben a megkeresett tagállam megtagadhatja az információszolgáltatást.

↓ 2011/16/EU
(20) preambulumbekezdés

(58) A tagállamok azonban nem tagadhatják meg az információ továbbítását olyan indokkal, hogy nem áll fenn hazai érdek, vagy az információ bank, más pénzügyi intézmény, meghatalmazott, illetve ügynökként vagy vagyonkezelőként eljáró személy birtokában van, vagy egy személy tulajdoni érdekeltségére vonatkozik.

↓ 2011/16/EU
(21) preambulumbekezdés

(59) Ezen irányelv minimumszabályokat állapít meg, és ezért nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy nemzeti jogszabályaik szerint vagy más tagállamokkal kötött két- vagy többoldalú megállapodások keretében e más tagállamokkal szélesebb körű együttműködést alakítsanak ki.

↓ 2011/16/EU
(22) preambulumbekezdés

(60) Egyértelművé kell tenni azt is, hogy ha valamely tagállam az ezen irányelvben előírtnál szélesebb körű együttműködést biztosít egy harmadik országnak, akkor a többi, ugyancsak szélesebb körű kölcsönös együttműködést folytatni kívánó tagállamtól sem tagadhatja meg az ugyanilyen, szélesebb körű együttműködés biztosítását.

↓ 2011/16/EU
(23) preambulumbekezdés

(61) Az információcserét egységes formanyomtatványok, formátumok és kommunikációs csatornák segítségével kell lebonyolítani.

↓ (EU) 2016/881
(2) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(62) Amennyiben a számlatulajdonos köztes szervezet, a pénzügyi intézménynek ⌦ meg kell ⌫ megvizsgálnia e szervezet tulajdonosi struktúráját, azonosítania annak tényleges tulajdonosait, és adatokat szolgáltatnia róla. ⌦ Ezen ⌫ irányelv alkalmazásának e fontos eleme az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi

irányelv[10] alapján a tényleges tulajdonosok azonosítása céljából szerzett, a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló információkon („AML-információk”) alapszik.

↓ (EU) 2016/881
(3) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(63) ⌦ Az ebben az ⌫ irányelvben meghatározott átvilágítási eljárások pénzügyi intézmények általi végrehajtásának hatékony nyomon követése érdekében az adóhatóságoknak hozzá kell férniük az AML-információkhoz. Ilyen hozzáférés hiányában e hatóságok nem tudnák nyomon követni, megerősíteni és ellenőrizni, hogy a pénzügyi intézmények helyesen alkalmazzák-e ⌦ ezt az ⌫ irányelvet azáltal, hogy megfelelően azonosítják a köztes szervezetek tényleges tulajdonosait, és adatokat szolgáltatnak róla.

↓ (EU) 2016/881
(4) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(64) ⌦ Ezen ⌫ irányelv a tagállamok közötti információcsere és közigazgatási együttműködés egyéb formáira is kiterjed. Amennyiben az adóhatóságok az adózás területén folytatott közigazgatási együttműködés keretében hozzáférnek az (EU) 2015/849 irányelv alapján a szolgáltatók által birtokolt AML-információkhoz, úgy felkészültebben tudják majd teljesíteni ⌦ ezen ⌫ irányelv szerinti kötelezettségeiket, továbbá hatékonyabban tudnak fellépni az adókijátszással és az adócsalással szemben.

↓ (EU) 2016/881
(5) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(65) ⌦ Ezen ⌫ irányelv helyes alkalmazásának nyomon követéséhez kapcsolódó feladataik ellátása, valamint az ⌦ abban ⌫ biztosított közigazgatási együttműködés valamennyi formájának működése érdekében az adóhatóságok ⌦ számára ⌫ hozzáférést ⌦ kell biztosítani ⌫ a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló információkhoz, eljárásokhoz, dokumentumokhoz és mechanizmusokhoz.

↓ 2011/16/EU
(24) preambulumbekezdés

(66) Értékelni kell a közigazgatási együttműködés hatékonyságát, különösen statisztikák alapján.

---

[10] Az Európai Parlament és a Tanács 2015. május 20-i (EU) 2015/849 irányelve a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

↓ 2011/16/EU
(27) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(67) Az ebben az irányelvben említett minden információcserére alkalmazni kell az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet[11] és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletet[12]. Indokolt azonban mérlegelni a személyes adatok kezelése vonatkozásában az (EU) 2016/679 rendeletben foglalt egyes jogok és kötelezettségek korlátozását a rendelet 23. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelmében. Ez a korlátozás szükséges és arányos, szem előtt tartva a tagállamok lehetséges bevételkiesését és azt, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó információk elengedhetetlenül fontosak a csalás elleni hatékony küzdelemhez.

↓ 2014/107/EU
(12) preambulumbekezdés

(68) Az Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmények, valamint az adatokat továbbító és fogadó tagállamok adatkezelői minőségükben az ezen irányelvvel összhangban feldolgozott adatokat nem tárolhatják az irányelv céljainak eléréséhez szükségesnél hosszabb ideig. Tekintettel a tagállamok jogszabályai közötti eltérésekre, az adatmegőrzési idő maximumát mindig az adatkezelő országában hatályos adójog elévülési időre vonatkozó előírásai alapján kell megállapítani.

↓ (EU) 2016/881
(22) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(69) Az ezen irányelv értelmében teljesített információcsere nem ⌦ vezethet ⌫ üzleti, ipari vagy szakmai titok, üzleti folyamat vagy olyan információ közléséhez, amelynek felfedése sértené a közrendet.

↓ (EU) 2016/881
(9) preambulumbekezdés

(70) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell a szankciók végrehajtását. Bár e szankciók megválasztása a tagállamok hatáskörében marad, azoknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

[11] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

[12] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

↓ 2014/107/EU
(13) preambulumbekezdés

(71) Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamoknak az OECD által kidolgozott, az illetékes hatóságokkal kötendő mintamegállapodáshoz és a közös adatszolgáltatási standardhoz fűzött észrevételeket kell szemléltetés vagy értelmezés céljára, valamint az irányelvnek valamennyi tagállamban történő egységes alkalmazása érdekében felhasználniuk. Az e területen hozott intézkedései során az Uniónak továbbra is különösen figyelembe kell vennie az OECD-szintű jövőbeli fejleményeket.

↓ (EU) 2018/822
(16) preambulumbekezdés
(kiigazított szöveg)

(72) Ezen irányelv végrehajtásának és különösen az adóhatóságok közötti automatikus információcsere egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a korlátozott számú elemet, köztük a nyelvhasználati szabályokat tartalmazó formanyomtatványok elfogadása tekintetében. Ugyanezen okból a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni arra vonatkozóan is, hogy elfogadja a központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattár ⌦ és a közös kommunikációs hálózat ⌫ továbbfejlesztéséhez szükséges gyakorlati intézkedéseket. E végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[13] megfelelően kell gyakorolni.

↓ (EU) 2016/2258
(6) preambulumbekezdés

(73) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket. Ez az irányelv kiköti, hogy az adóhatóságok személyes adatokhoz való hozzáférését jogszabályban kell rögzíteni, ez azonban – az érintett tagállam alkotmányos rendjének sérelme nélkül – nem jelent okvetlenül parlament által elfogadott jogi aktust. Az ilyen jogszabálynak azonban világosnak és pontosnak kell lennie, alkalmazásának pedig az irányelv hatálya alá tartozó személyek számára egyértelműnek és kiszámíthatónak kell lennie, összhangban az Európai Unió Bíróságának és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatával.

↓ (EU) 2015/2376/EU
(23) preambulumbekezdés

(74) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a tagállamok közötti, a belső piac megfelelő működésével összeegyeztethető hatékony közigazgatási együttműködést a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a szükséges egységesség és hatékonyság miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

[13] Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

↓

(75) Ez az irányelv nem érinti az V. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és az alkalmazásuk kezdőnapjaival kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez az irányelv megállapítja azokat a szabályokat és eljárásokat, amelyek alapján a tagállamok a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása szempontjából előreláthatólag releváns információk cseréje céljából együttműködnek egymással.

(2) Ez az irányelv megállapítja továbbá az (1) bekezdésben említett információk elektronikus úton történő cseréjére vonatkozó rendelkezéseket, valamint azokat a szabályokat és eljárásokat, amelyek alapján a tagállamok és a Bizottság együttműködnek a koordinációval és értékeléssel kapcsolatos kérdésekben.

(3) Ez az irányelv nem érinti a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályok alkalmazását a tagállamokban. Nem érinti továbbá a tagállamoknak az egyéb jogi eszközökből, így egyebek között a két- vagy többoldalú megállapodásokból fakadó, szélesebb körű közigazgatási együttműködési kötelezettségeinek teljesítését sem.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet alkalmazni kell minden, a tagállamok által vagy nevében, vagy a tagállamok területi vagy közigazgatási alegységei – beleértve az önkormányzatokat is – által vagy nevében kivetett, bármilyen típusú adóra.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve ezen irányelvet nem kell alkalmazni a hozzáadottérték-adóra és a vámokra, valamint a tagállamok közötti közigazgatási együttműködésről szóló egyéb uniós jogszabályok által szabályozott jövedéki adókra. Ezen irányelvet nem kell alkalmazni továbbá a tagállamnak, vagy a tagállam egyik alegységének, illetve a közjogi szociális biztonsági intézményeknek fizetendő kötelező társadalombiztosítási járulékokra.

(3) Az (1) bekezdésben említett adók semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy magukban foglalják az alábbiakat:

a) a díjak, például a hatóságok által kibocsátott igazolások és egyéb okmányok díjai;

b) a szerződéses jellegű díjak, például a közüzemi díjak.

(4) Ezt az irányelvet az (1) bekezdésben említett, azon a területen kivetett adókra kell alkalmazni, amelyre az Európai Unióról szóló szerződés 52. cikke értelmében vonatkozik.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. egy tagállam „hatáskörrel rendelkező hatósága”: a tagállam által kijelölt hatóság. Ezen irányelv alkalmazásában a központi kapcsolattartó iroda, a kapcsolattartó szerv és az illetékes tisztviselő is a 4. cikknek megfelelően elhatalmazott, hatáskörrel rendelkező hatóságnak minősül;

2. „központi kapcsolattartó iroda”: az a kijelölt hivatal, amely elsődlegesen felelős a közigazgatási együttműködés területén a többi tagállammal való kapcsolattartásért;

3. „kapcsolattartó szerv”: a központi kapcsolattartó irodán kívüli bármely más hivatal, amelyet arra jelöltek ki, hogy ezen irányelv alapján közvetlenül információt cseréljen;

4. „illetékes tisztviselő”: minden olyan tisztviselő, aki a felhatalmazása alapján az ezen irányelv szerinti történő közvetlen információcserére jogosult;

5. „megkereső hatóság”: egy tagállam központi kapcsolattartó irodája vagy egyik kapcsolattartó szerve, illetve illetékes tisztviselője, aki a hatáskörrel rendelkező hatóság nevében segítségnyújtás iránti megkeresést küld;

6. „megkeresett hatóság”: egy tagállam központi kapcsolattartó irodája vagy egyik kapcsolattartó szerve, illetve az illetékes tisztviselője, aki a hatáskörrel rendelkező hatóság nevében a segítségnyújtás iránti megkeresést fogadja;

7. „közigazgatási vizsgálat”: feladataik ellátása során a tagállamok által végzett minden olyan ellenőrzés, vizsgálat és egyéb intézkedés, amelynek célja az adójogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása;

8. „megkeresésre történő információcsere”: egy adott esetben a megkereső tagállam által a megkeresett tagállamhoz intézett megkeresésen alapuló információcsere;

↓ (EU) 2016/881 1. cikk 1. pont

9. „automatikus csere”:

↓ (EU) 2018/822 1. cikk 1. pont a) i. alpontja

a) a 8. cikk (1) bekezdése, a 9. cikk, a 10. cikk és a 11. cikk alkalmazásában előre meghatározott információk előzetes megkeresés nélküli, rendszeres, előre meghatározott időközönként történő közlése egy másik tagállammal. A 8. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában rendelkezésre álló információkon az információt közlő tagállam adónyilvántartásában található, az adott tagállam információgyűjtésre és -kezelésre szolgáló eljárásaival összhangban visszakereshető információkat kell érteni;

↓ (EU) 2016/881 1. cikk 1. pont

b) a 8. cikk (4) bekezdésének alkalmazásában más tagállambeli illetőségű személyekre vonatkozó, előre meghatározott információk előzetes megkeresés nélküli, szisztematikus, előre meghatározott időközönként történő közlése az adott személy illetősége szerinti tagállammal;

↓ (EU) 2018/822 1. cikk 1. pont a) ii. alpont (kiigazított szöveg)

c) a 8. cikk (1) és (4) bekezdése, valamint a 9. cikk, a 10. cikk és a 11. cikk kivételével ezen irányelv minden egyéb rendelkezésének alkalmazásában az a) és b) alpont ⌦ szerinti, ⌫ előre meghatározott információk rendszeres közlése.

↓ (EU) 2016/8811. cikk 1. pont
→1 (EU) 2018/822 1. cikk 1. pont a) iii. alpont

→1 A 8. cikk (4) és (7) bekezdésében, a 25. cikk (2) bekezdésében, a 30. cikk (3) és (4) bekezdésében, valamint a IV. mellékletben minden nagy kezdőbetűvel írt fogalom jelentése megegyezik az I. mellékletben foglalt megfelelő fogalommeghatározással. ← A 10. cikkben és a III. mellékletben minden nagy kezdőbetűvel írt fogalom jelentése megegyezik a III. mellékletben foglalt megfelelő fogalommeghatározással;

↓ 2011/16/EU

10. „spontán csere”: az információ bármely időpontban történő, előzetes megkeresés nélküli nem rendszeres közlése egy másik tagállammal;

11. „személy”:

a) természetes személy;

b) jogi személy;

c) amennyiben hatályos jogszabályok úgy rendelkeznek, a jogi személyiség nélküli jogképes személyegyesülés (társulás);

d) bármely egyéb, bármilyen jellegű és formájú, jogi személyiséggel rendelkező vagy nem rendelkező, jogi konstrukció, amely olyan eszközöket birtokol vagy kezel, amelyekre – beleértve az azokból származó jövedelmet is –, az ezen irányelv hatálya alá tartozó adók bármelyikét kivetik;

12. „elektronikus úton”: adatok elektronikus berendezések segítségével történő feldolgozása, a digitális tömörítést is beleértve, és tárolása vezetékes vagy rádión keresztül történő továbbítás, optikai technológiák vagy más elektromágneses megoldás alkalmazásával;

13. „CCN-hálózat”: a közös kommunikációs hálózaton (CCN) alapuló, a hatáskörrel rendelkező hatóságok között a vám- és adóügy területén a teljes körű elektronikus információtovábbításhoz az Unió által kifejlesztett közös felület;

↓ (EU) 2015/2376 1. cikk 1. pont b) alpont

14. „határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás”: bármely, így például adóellenőrzés keretében kibocsátott, módosított vagy meghosszabbított megállapodás, közlemény vagy más, hasonló hatású eszköz vagy intézkedés, amely megfelel az alábbi feltételeknek:

    a) kibocsátására, módosítására vagy meghosszabbítására valamely tagállam kormánya vagy adóhatósága, vagy valamely tagállam területi vagy közigazgatási alegységei, többek között a helyi hatóságok által vagy nevében került sor, tekintet nélkül arra, hogy a tényleges felhasználására sor kerül-e;

    b) kibocsátására, módosítására vagy meghosszabbítására konkrét személynek vagy személyeknek címezve került sor, és e személy vagy személyek jogosultak ezen adómegállapításra hivatkozni;

    c) tartalmát illetően az adott tagállamra vagy annak területi vagy közigazgatási alegységeire – ideértve a helyi hatóságokat is – vonatkozó nemzeti adójogszabályok igazgatásával vagy végrehajtásával kapcsolatos jogi vagy közigazgatási rendelkezés értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozik;

    d) határokon átnyúló ügyletre vagy arra a kérdésre vonatkozik, hogy egy adott személy által más államban folytatott tevékenység állandó telephely létrehozását jelenti-e;

    e) olyan más állambeli ügyleteket vagy tevékenységeket megelőzően keletkezett, amely ügyletek vagy tevékenységek állandó telephely létrejöttét eredményezhetik, vagy azt megelőzően, hogy az ilyen ügylet, ügyletsorozat vagy tevékenység időszakára vonatkozóan adóbevallást nyújtanának be.

    A határokon átnyúló ügylet egyebek mellett vonatkozhat befektetésre, áruk, szolgáltatások vagy finanszírozás nyújtására, vagy tárgyi eszközök vagy immateriális javak használatára, és abban a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás címzettjének nem kell közvetlenül részt vennie;

15. „előzetes ármegállapítás”: adóellenőrzés keretében kibocsátott, módosított vagy meghosszabbított megállapodás, közlemény vagy más, hasonló hatású eszköz vagy intézkedés, amely teljesíti az alábbi feltételeket:

    a) kibocsátására, módosítására vagy meghosszabbítására egy vagy több tagállam kormánya vagy adóhatósága, vagy területi vagy közigazgatási alegységei, többek között a helyi hatóságok által vagy nevében került sor, tekintet nélkül arra, hogy a tényleges felhasználására sor kerül-e;

    b) kibocsátására, módosítására vagy meghosszabbítására konkrét személynek vagy személyeknek címezve került sor, és e személy vagy személyek jogosultak ezen ármegállapításra hivatkozni;

    c) kapcsolt vállalkozások közötti határokon átnyúló ügyletek megvalósulását megelőzően meghatározza a megfelelő kritériumokat ezen ügyletek transzferárképzésére vonatkozóan, vagy a nyereség egy állandó telephelyhez való hozzárendeléséről rendelkezik.

    Vállalkozások akkor minősülnek kapcsolt vállalkozásnak, ha egy vállalkozás egy másik irányításában, ellenőrzésében vagy tőkéjében közvetve vagy közvetlenül részt

vesz, vagy ha a vállalkozások irányításában, ellenőrzésében vagy tőkéjében közvetve vagy közvetlenül azonos személyek vesznek részt.

A transzferárak azok az árak, amelyeken valamely vállalkozás fizikai termékeket, immateriális javakat vagy szolgáltatásokat ad át vagy nyújt kapcsolt vállalkozásai számára; a „transzferárazás” ennek megfelelően értendő;

16. A 14. pont alkalmazásában a „határokon átnyúló ügylet” olyan ügylet vagy ügyletsorozat, amelynek esetében az alábbiak közül egy vagy több feltétel teljesül:

a) az ügyletben vagy ügyletsorozatban részes felek nem mindannyian rendelkeznek adózási szempontból illetőséggel abban a tagállamban, amelyik a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítást kiadta, módosította vagy meghosszabbította;

b) az ügyletben vagy ügyletsorozatban részes felek valamelyike adózási szempontból egyidejűleg egynél több államban rendelkezik illetőséggel;

c) az ügyletben vagy ügyletsorozatban részes felek egyike állandó telephelyen keresztül más államban folytat tevékenységet, és az ügylet vagy ügyletsorozat az állandó telephely tevékenységének egészét vagy részét képezi. A határokon átnyúló ügylet vagy ügyletsorozat fogalmába beleértendők egy adott személy azon intézkedései is, amelyeket más államban, állandó telephelyen keresztül folytatott üzleti tevékenységéhez kapcsolódóan tesz;

d) az ilyen ügyletek vagy ügyletsorozatok határokon átnyúló hatást fejtenek ki.

A 15. pont alkalmazásában a „határokon átnyúló ügylet” olyan ügylet vagy ügyletsorozat, amelyben a részt vevő kapcsolt vállalkozások nem mindegyike rendelkezik adózási szempontból ugyanazon állam területén illetőséggel, vagy olyan ügylet vagy ügyletsorozat, amely határokon átnyúló hatást fejt ki;

17. A 15. és a 16. pont alkalmazásában a „vállalkozás” fogalma bármely formában végzett gazdasági tevékenységet magában foglal;

↓ (EU) 2018/822 1. cikk 1. pont b) alpont

18. „határokon átnyúló konstrukció”: vagy egynél több tagállamra, vagy egy tagállamra és egy harmadik országra vonatkozó olyan konstrukció, amely esetében a következő feltételek közül legalább egy teljesül:

a) a konstrukció nem minden résztvevője rendelkezik ugyanabban az adójogrendszerben (államban, illetve területen) adóügyi illetőséggel;

b) a konstrukció egy vagy több résztvevője egyidejűleg egynél több adójogrendszerben (államban, illetve területen) rendelkezik adóügyi illetőséggel;

c) a konstrukció egy vagy több résztvevője másik adójogrendszerben (államban, illetve területen) folytat üzleti tevékenységet az ott található állandó telephelyén keresztül, és a konstrukció ezen állandó telephely üzleti tevékenységének egészét vagy részét képezi;

d) a konstrukció egy vagy több résztvevője másik adójogrendszerben (államban, illetve területen) folytat tevékenységet anélkül, hogy ott adóügyi illetőséggel rendelkezne vagy állandó telephelyet hozna létre;

e) az ilyen konstrukció hatással lehet az automatikus információcserére, illetve a tényleges tulajdonosok azonosítására.

E cikk 18-25. pontja, a 11. cikk és a IV. melléklet alkalmazásában a konstrukció magában foglalja a konstrukciósorozatot is. Egy konstrukció több lépésből vagy részből is állhat;

19. „adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció”: minden olyan határokon átnyúló konstrukció, amely a IV. mellékletben meghatározott ismertetőjegyek legalább egyikével rendelkezik;

20. „ismertetőjegy”: határokon átnyúló konstrukciónak a IV. mellékletben felsorolt olyan jellemzője vagy eleme, amely adókikerülés esetleges kockázatára utal;

21. „adótervezésben közreműködő”: olyan személy, aki/amely kidolgozza, forgalmazza, megszervezi vagy végrehajtás céljából elérhetővé teszi az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókat, illetve irányítja a végrehajtásukat.

Továbbá olyan személy, akinek/amelynek a releváns tényeket és körülményeket figyelembe véve, valamint a rendelkezésre álló információk és az ilyen szolgáltatásnyújtáshoz szükséges megfelelő szakértelem és ismeretek alapján tudomása van vagy akitől/amelytől észszerűen elvárható, hogy tudomása legyen arról, hogy vállalta, hogy közvetlenül vagy más személyeken keresztül támogatást vagy segítséget nyújt, illetve tanácsot ad az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciók kidolgozásához, forgalmazásához, megszervezéséhez, végrehajtás céljából történő elérhetővé tételéhez vagy a végrehajtásuk irányításához. Bármely személynek jogában áll bizonyítékot szolgáltatnia arról, hogy a szóban forgó személynek nem volt tudomása vagy a szóban forgó személytől észszerűen nem volt elvárható, hogy tudomása legyen arról, hogy adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióban vesz részt. Az említett személy e célból hivatkozhat minden releváns tényre és körülményre, a rendelkezésre álló információkra, valamint a megfelelő szakértelmére és ismereteire.

Ahhoz, hogy egy személy adótervezésben közreműködő legyen, legalább a következő kiegészítő feltételek egyikének kell megfelelnie:

a) valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezik;

b) valamely tagállamban állandó telephellyel rendelkezik, amelyen keresztül a konstrukcióval kapcsolatos szolgáltatásokat nyújtja;

c) valamely tagállamban bejegyezték vagy valamely tagállam jogának hatálya alá tartozik;

d) valamely tagállamban szerepel valamely jogi, adózási vagy tanácsadói szolgáltatásokkal kapcsolatos szakmai szövetség nyilvántartásában;

22. „érintett adózó”: olyan személy, aki/amely számára adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciót tesznek elérhetővé végrehajtás céljából, vagy aki/amely kész adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciót végrehajtani vagy végrehajtotta ilyen konstrukció első lépését;

23. a 11. cikk alkalmazásában „kapcsolt vállalkozás”: olyan személy, aki/amely egy másik személlyel legalább az egyik alábbi módon kapcsolatban áll:

a) a személy úgy vesz részt egy másik személy irányításában, hogy helyzete révén a másik személyre jelentős befolyást gyakorol;

b) a személy egy olyan holding révén vesz részt egy másik személy feletti ellenőrzésben, amely holding a szavazati jogok 25 %-ánál többel rendelkezik;

c) a személy közvetve vagy közvetlenül a tőke több mint 25 %-át kitevő tulajdonjog révén részesedéssel rendelkezik egy másik személy tőkéjében;

d) a személy egy másik személy nyereségéből 25 %-os vagy annál nagyobb nyereségrészesedésre jogosult.

Ha több személy vesz részt az a)-d) pontban említettek szerint ugyanazon személy irányításában, ellenőrzésében, vagy ugyanazon személy tőkéjében rendelkezik részesedéssel, illetve jogosult ugyanazon személy nyereségéből nyereségrészesedésre, valamennyi érintett személyt kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

Ha ugyanazon személyek vesznek részt az a)-d) pontban említettek szerint egynél több személy irányításában, ellenőrzésében, egynél több személy tőkéjében rendelkeznek részesedéssel, illetve egynél több személy nyereségéből jogosultak nyereségrészesedésre, valamennyi érintett személyt kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

E pont alkalmazásában az a személy, aki/amely egy másik személlyel együtt jár el egy szervezet szavazati joga vagy tőkerészesedése tekintetében, úgy tekintendő, hogy részesedéssel rendelkezik a másik személy által birtokolt, az említett szervezetbeli valamennyi szavazati jog, illetve tőkerészesedés tekintetében.

Közvetett részvétel esetében a c) pont követelményeinek való megfelelést az egymást követő szinteken található részesedés arányának szorzata alapján lehet megállapítani. A szavazati jogok több mint 50 %-ával rendelkező személy úgy tekintendő, mintha a szavazati jogok 100 %-ával rendelkezne.

Valamely magánszemélyt, annak házastársát vagy egyenes ági felmenőit vagy leszármazottait egyetlen személyként kell kezelni;

24. „piacképes konstrukció”: olyan határokon átnyúló konstrukció, amelyet úgy dolgoztak ki, forgalmaznak, tesznek végrehajtás céljából elérhetővé vagy amely végrehajtásra kész anélkül, hogy jelentősebb mértékben személyre kellene szabni;

25. „személyre szabott konstrukció”: olyan határokon átnyúló konstrukció, amely nem piacképes konstrukció.

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

4. cikk

Szervezet

(1) Minden tagállam ⌦ késedelem nélkül tájékoztatja a Bizottságot ⌫ az ezen irányelv alkalmazása céljából hatáskörrel rendelkező hatóságában ⌦ bekövetkezett ⌫ bármely olyan változásról, amelyet korábban a 2011/16/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésének megfelelően jelentett be.

A Bizottság ezen információt hozzáférhetővé teszi a többi tagállam számára, és a tagállamok hatóságainak jegyzékét közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(2) ⌦ Minden tagállam ⌫ hatáskörrel rendelkező hatósága egyetlen központi kapcsolattartó irodát jelöl ki. A hatáskörrel rendelkező hatóság feladata a Bizottság és a többi tagállam erről való tájékoztatása.

A központi kapcsolattartó iroda a Bizottsággal való kapcsolattartásért felelős hivatalnak is kijelölhető. A hatáskörrel rendelkező hatóság feladata a Bizottság erről való tájékoztatása.

(3) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága kapcsolattartó szerveket jelölhet ki, amelyek hatáskörét a nemzeti jogszabályoknak vagy politikának megfelelően határozzák meg. A központi kapcsolattartó iroda felelős azért, hogy a kapcsolattartó szervek jegyzéke naprakész legyen, és azt a többi érintett tagállam központi kapcsolattartó irodája és a Bizottság rendelkezésére bocsássa.

(4) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága illetékes tisztviselőket jelölhet ki. A központi kapcsolattartó iroda felelős azért, hogy az illetékes tisztviselők jegyzéke naprakész legyen, és azt a többi érintett tagállam központi kapcsolattartó irodája és a Bizottság rendelkezésére bocsássa.

(5) Azon tisztviselők, akik ezen irányelv értelmében közigazgatási együttműködésben vesznek részt, minden esetben e tekintetben illetékes tisztviselőnek minősülnek, a hatáskörrel rendelkező hatóságok által megállapított szabályokkal összhangban.

(6) Amennyiben egy kapcsolattartó szerv vagy illetékes tisztviselő együttműködésre vonatkozó megkeresést vagy egy ilyen megkeresésre adott választ küld vagy kap, úgy a tagállama által meghatározott eljárásoknak megfelelően tájékoztatja tagállamának központi kapcsolattartó irodáját.

(7) Amennyiben egy kapcsolattartó szerv vagy illetékes tisztviselő – az adott tagállam nemzeti jogszabályainak vagy politikájának megfelelően meghatározott – hatáskörén kívüli intézkedést igénylő, együttműködésre vonatkozó megkeresést kap, úgy a megkeresést haladéktalanul továbbítja tagállama központi kapcsolattartó irodájának, és erről értesíti a megkereső hatóságot. Ilyen esetben a 7. cikkben megállapított határidő az azt követő napon kezdődik, hogy az együttműködésre vonatkozó megkeresést a központi kapcsolattartó irodának továbbították.

II. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE

SZAKASZ

MEGKERESÉSRE TÖRTÉNŐ INFORMÁCIÓCSERE

5. cikk

A megkeresésre történő információcserére vonatkozó eljárás

A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérésére az 1. cikk (1) bekezdésében említett minden olyan információt közöl a megkereső hatósággal, amely a birtokában van, vagy amelyet közigazgatási vizsgálatok eredményeként megszerez.

6. cikk

Közigazgatási vizsgálatok

(1) A megkeresett hatóság intézkedik az 5. cikkben említett információk megszerzéséhez szükséges bármely közigazgatási vizsgálat elvégzéséről.

(2) Az 5. cikkben említett megkeresés tartalmazhat konkrét közigazgatási vizsgálatra vonatkozó indokolt kérést. Amenynyiben a megkeresett hatóság úgy véli, hogy nincs szükség közigazgatási vizsgálatra, ennek indokait haladéktalanul közli a megkereső hatósággal.

(3) A kért információ megszerzése, illetve a kért közigazgatási vizsgálat lefolytatása céljából a megkeresett hatóság ugyanazon eljárások szerint jár el, mintha az eljárást a saját kezdeményezésére vagy saját tagállama valamely más hatóságának megkeresésére folytatná le.

(4) Ha a megkereső hatóság kifejezetten kéri, a megkeresett hatóságnak eredeti dokumentumokat kell átadnia, feltéve, hogy ez nem ellentétes a megkeresett hatóság tagállamában hatályos rendelkezésekkel.

7. cikk

Határidők

(1) A megkeresett hatóság az 5. cikkben említett információt a lehető leggyorsabban, de legkésőbb a megkeresés kézhezvételétől számított hat hónapon belül rendelkezésre bocsátja.

Ha azonban az említett információ már a megkeresett hatóság birtokában van, akkor az információt az említett időponttól számított két hónapon belül kell továbbítani.

(2) Bizonyos különleges esetekben a megkeresett és a megkereső hatóság az (1) bekezdésben előírt határidőktől eltérő határidőkben is megállapodhat.

(3) A megkeresett hatóság azonnal, de legkésőbb a kézhezvétel után hét munkanappal – ha lehetséges, elektronikus úton – visszaigazolja a megkereső hatóságnak a megkeresés kézhezvételét.

(4) A megkeresett hatóság a kézhezvételtől számított egy hónapon belül értesíti a megkereső hatóságot a kérés esetleges hiányosságairól és bármely további háttér-információ iránti igényéről. Ilyen esetben az (1) bekezdésben megállapított határidők a szükséges kiegészítő információknak a megkeresett hatóság általi kézhezvételét követő napon kezdődnek.

(5) Ha a megkeresett hatóság nem tud határidőn belül válaszolni a megkeresésre, ennek okáról azonnal, de minden esetben a megkeresés kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatja a megkereső hatóságot, valamint közli válaszának várható időpontját.

(6) Ha a megkeresett hatóság nincs a kért információ birtokában, és nem tud válaszolni az információkérésre, vagy a 21. cikkben foglalt indokok alapján megtagadja a válaszadást, annak okairól azonnal, de minden esetben a megkeresés kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja a megkereső hatóságot.

II. SZAKASZ

KÖTELEZŐ AUTOMATIKUS INFORMÁCIÓCSERE

8. cikk

A kötelező automatikus információcsere hatálya és feltételei

(1) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága automatikus információcsere keretében közli bármely másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával – az információt közlő tagállam nemzeti jogszabályai szerinti értelmezésben vett – következő konkrét jövedelem- és tőkekategóriákra vonatkozóan az adott másik tagállami illetőségű adóalanyokról rendelkezésre álló információkat a 2014. január 1-jétől kezdődő adómegállapítási időszakokat illetően:

a) a munkaviszonyból származó jövedelem;

b) a vezető tisztségviselők tiszteletdíja;

c) olyan életbiztosítási termékek, amelyekre nem vonatkoznak az információcserével és egyéb, hasonló intézkedésekkel kapcsolatos egyéb uniós jogi eszközök;

d) nyugdíj;

e) ingatlan tulajdonjoga és ingatlanból származó jövedelem.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot ⌦ a 2011/16/EU irányelv 8. cikkének (2) bekezdése alapján közölt információkban bekövetkezett bármely változásról ⌫ az (1) bekezdésben felsorolt azon kategóriákat ⌦ illetően ⌫, amelyek tekintetében információkkal rendelkeznek.

↓ 2014/107/EU 1. cikk 2. a) pont

(3) Egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága bármely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára jelezheti, ha az (1) bekezdésben felsoroltak közül egy vagy több jövedelem- és tőkekategóriáról nem kíván információt kapni. Erről tájékoztatnia kell a Bizottságot is.

Amennyiben egy tagállam egyetlen olyan kategóriáról sem tájékoztatja a Bizottságot, amely tekintetében információkkal rendelkezik, feltételezhető róla, hogy nem kíván az (1) bekezdéssel összhangban információkat kapni.

↓ 2014/107/EU 1. cikk 2. b) pont (kiigazított szöveg)

(4) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy az Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézményei megfeleljenek az I. és II. mellékletben foglalt adatszolgáltatási és átvilágítási szabályoknak, továbbá ahhoz, hogy az I. melléklet IX. szakaszával összhangban biztosítsák e szabályok tényleges alkalmazását és betartását.

Az I. és II. mellékletben foglalt, alkalmazandó adatszolgáltatási és átvilágítási szabályoknak megfelelően minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága automatikus információcsere keretében, a (5) bekezdés b) pontjában megállapított határidőn belül az alábbi információkat szolgáltatja bármely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára a

2016. január 1-jével kezdődő adómegállapítási időszakok tekintetében, az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó számlákra vonatkozóan:

a) minden egyes, Adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó Számlatulajdonos személy neve, lakcíme, Adóazonosító száma, magánszemélyek esetében születési helye és ideje, Számlatulajdonos Szervezetek esetében pedig, amennyiben a mellékletekkel összhangban elvégzett átvilágításkor kiderül, hogy az Ellenőrzést gyakorló egy vagy több személy Adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó személy, a Szervezet neve, címe és Adóazonosító száma(i), valamint minden egyes, Adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó személy neve, lakcíme, Adóazonosító száma, születési helye és ideje;

b) számlaszám (számlaszám hiányában ezzel egyenértékű azonosító);

c) az Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmény neve és azonosító száma (ha van);

d) a számla egyenlege vagy értéke (Visszavásárlási értékkel rendelkező biztosítás vagy Járadékbiztosítási szerződés esetében beleértve a Visszavásárlási értéket vagy készpénz-egyenértéket) a naptári év vagy az adatszolgáltatási időszak végén, illetve ha a számlát évközben vagy az időszak folyamán megszüntették, akkor a számla megszüntetését;

e) Letéti számla esetében:

   i. a kamat teljes bruttó összege, az osztalékok teljes bruttó összege, és a számlán tartott eszközökhöz kapcsolódóan keletkező egyéb bevétel teljes bruttó összege, amelyet a naptári évben vagy más adatszolgáltatási időszakban a számlára (vagy a számlához kapcsolódóan) befizettek vagy azon jóváírtak; és

   ii. a Pénzügyi eszközök értékesítéséből vagy visszaváltásából származó teljes bruttó bevétel, amelyet a naptári évben vagy más adatszolgáltatási időszakban a számlára befizettek vagy azon jóváírtak, és amely tekintetében az Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmény letétkezelőként, brókerként, meghatalmazottként vagy más módon a Számlatulajdonos megbízottjaként működött közre;

f) Betétszámla esetében a naptári évben vagy más adatszolgáltatási időszakban a számlára befizetett vagy azon jóváírt kamat teljes bruttó összege;

g) az e) pontban vagy az f) pontban nem szereplő számlák esetében a naptári évben vagy más adatszolgáltatási időszakban a Számlatulajdonos részére a számlával kapcsolatban kifizetett vagy jóváírt teljes bruttó összeg, amelynek az Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmény a kötelezettje vagy adósa, beleértve a naptári évben vagy más adatszolgáltatási időszakban a visszaváltásokból származó, a Számlatulajdonos részére teljesített kifizetések összevont összegét.

Az e bekezdés alapján végzett információcsere céljából – amennyiben e bekezdés vagy ⌦ az I. és II. ⌫ melléklet eltérően ⌦ nem rendelkezik ⌫ – az Adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó számlához kapcsolódóan teljesített kifizetések összegét és jellemzőit az információt közlő tagállam nemzeti jogszabályaival összhangban kell meghatározni.

E bekezdés első és második albekezdése alkalmazandó az (1) bekezdés c) pontja vagy bármely más uniós jogi eszköz helyett annyiban, amennyiben a kérdéses információcsere az (1) bekezdés c) pontja vagy bármely más uniós jogi eszköz hatálya alá tartozna.

↓ 2014/107/EU 1. cikk 2. d) pont

(5) Az információ közlésére az alábbiak szerint kerül sor:

a) az (1) bekezdésben meghatározott kategóriák esetében évente legalább egyszer, a tagállam azon adóévének végét követő hat hónapon belül, amelyikben az információk hozzáférhetővé váltak;

b) a (4) bekezdésben meghatározott adatok esetében évente, azon naptári év vagy más adatszolgáltatási időszak végét követő kilenc hónapon belül, amelyikre az információk vonatkoznak.

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

(6) A Bizottság ⌦ végrehajtási jogi aktusok útján meghozza ⌫ az automatikus információcserére vonatkozó gyakorlati intézkedéseket. ⌦ Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat ⌫ a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 2014/107/EU 1. cikk 2. e) pont (kiigazított szöveg)

(7) Az I. melléklet VIII. szakasza B.1.c), illetve C.17.g) pontjának alkalmazásában minden tagállam ⌦ tájékoztatja ⌫ a Bizottságot azon szervezetek és számlák jegyzékében ⌦ bekövetkezett változásról ⌫, amelyeket Adatszolgáltatásra nem kötelezett pénzügyi intézményként, illetve Adatszolgáltatási kötelezettség alá nem tartozó számlaként kell kezelni, ⌦ és amelyeket a Bizottságnak a 2011/16/EU irányelv 8. cikkének (7a) bekezdése alapján nyújtottak be ⌫. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi és szükség esetén frissíti a kapott információk alapján összeállított listát.

A tagállamok biztosítják, hogy az Adatszolgáltatásra nem kötelezett pénzügyi intézmények, illetve az Adatszolgáltatási kötelezettség alá nem tartozó számlák típusai megfeleljenek az I. melléklet VIII. szakasza B.1.c), illetve C.17.g) pontjában felsorolt valamennyi követelménynek és különösen, hogy ne hiúsítsa meg ezen irányelv céljait az, hogy egy pénzügyi intézmény Adatszolgáltatásra nem kötelezett pénzügyi intézménynek, illetve egy számla Adatszolgáltatási kötelezettség alá nem tartozó számlának minősül.

↓ 2011/16/EU

(8) Amennyiben a tagállamok további jövedelem- és tőkekategóriákra vonatkozó automatikus információcseréről állapodnak meg más tagállamokkal kötött két- vagy többoldalú megállapodások formájában, ezeket a megállapodásokat közlik a Bizottsággal, amely azokat az összes többi tagállam rendelkezésére bocsátja.

↓ (EU) 2015/2376 1. cikk 3. pont (kiigazított szöveg)

9. cikk

A határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokra és az előzetes ármegállapításokra vonatkozó kötelező automatikus információcsere alkalmazási köre és feltételei

(1) Az a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóság, amely 2016. december 31. után határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítást vagy előzetes ármegállapítást ad ki, módosít vagy hosszabbít meg, köteles automatikus információcsere keretében tájékoztatni erről a többi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait és a Bizottságot – az e cikk 7 bekezdésében foglalt korlátozásoktól eltekintve – a 25. cikkel összhangban elfogadott, vonatkozó gyakorlati intézkedések betartásával.

(2) Az e cikk szerinti automatikus információcsere nem terjed ki azokra a harmadik országokkal kialakított kétoldalú vagy többoldalú előzetes ármegállapításokra, amelyeket olyan nemzetközi adómegállapodás keretében tárgyaltak meg, amely tiltja az előzetes ármegállapítás harmadik felekkel való közlését. Az ilyen kétoldalú vagy többoldalú előzetes ármegállapításokról a 13. cikkel összhangban kell tájékoztatást nyújtani, feltéve, hogy az a nemzetközi adómegállapodás, amelynek keretében az előzetes ármegállapítást megtárgyalták, megengedi azok közlését, és a harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága is engedélyezi az információ közzétételét.

Amennyiben azonban a kétoldalú vagy többoldalú előzetes ármegállapítás e bekezdés első albekezdésének első mondata alapján nem tartozna az automatikus információcsere körébe, helyette az (5) bekezdésben meghatározott, a kétoldalú vagy többoldalú előzetes ármegállapítás iránti kérelemben szereplő információkat kell közölni az (1) bekezdésben előírtaknak megfelelően.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás kizárólag egy vagy több természetes személy adózásával kapcsolatos.

(4) Az információk közlésére azon naptári félév végét követő három hónapon belül ⌦ kerül sor ⌫, amelyikben a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítást vagy az előzetes ármegállapítást kibocsátották, módosították vagy meghosszabbították.

(5) A tagállamok által az (1) bekezdés alapján nyújtandó tájékoztatásnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a) a személy megnevezése (a természetes személyek kivételével), és adott esetben azon csoport megnevezése, amelyhez az adott személy tartozik;

b) a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás vagy előzetes ármegállapítás összefoglalása, melynek keretében leírást kell adni a szóban forgó gazdasági tevékenységekről, illetve ügyletekről vagy ügyletsorozatokról, de csupán általános fogalmak használatával, anélkül, hogy a leírás kereskedelmi, gazdasági vagy szakmai titok, kereskedelmi eljárás, vagy olyan információ felfedésével járna, amelynek közlése sérti a közrendet;

c) a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás vagy az előzetes ármegállapítás kiadásának, módosításának vagy meghosszabbításának időpontja;

d) a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás vagy az előzetes ármegállapítás érvényességi idejének első napja, ha meghatározták;

e) a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás vagy az előzetes ármegállapítás érvényességi idejének utolsó napja, ha meghatározták;

f) a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás vagy az előzetes ármegállapítás típusa;

g) a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás vagy az előzetes ármegállapítás tárgyát képező ügylet vagy ügyletsorozat összege, ha azt az összeget a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás vagy előzetes ármegállapítás tartalmazza;

h) előzetes ármegállapítás esetében a transzferárképzésre vagy magára a transzferárra vonatkozóan alkalmazott kritériumok ismertetése;

i) előzetes ármegállapítás esetében a transzferárképzésnek vagy magának a transzferárnak a meghatározására alkalmazott módszer ismertetése;

j) azon tagállamok megnevezése – ha van ilyen –, amelyeket a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás vagy előzetes ármegállapítás valószínűleg érint;

k) a természetes személyek kivételével azon más tagállambeli személyek megnevezése – ha vannak ilyenek –, amelyeket a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítás vagy előzetes ármegállapítás valószínűleg érint (azoknak a tagállamoknak a megjelölésével, amelyekhez az érintett személyek kapcsolódnak);

l) annak megjelölése, hogy a nyújtott tájékoztatás magán a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításon vagy előzetes ármegállapításon, vagy pedig a (2) bekezdés második albekezdésében említett kérelmen alapul-e.

(6) Az e cikk (5) bekezdésében említett információcsere elősegítése érdekében a Bizottság meghozza az e cikk végrehajtásához szükséges gyakorlati intézkedéseket – ideértve az e cikk (5) bekezdésében említett információk közlésének standardizálására irányuló rendelkezéseket is a 24. cikk (5) bekezdése szerinti formanyomtatvány létrehozását célzó eljárás részeként.

(7) Az (5) bekezdés a), b), h) és k) pontjában ⌦ említett ⌫ információkat a Bizottsággal nem kell közölni.

(8) A tagállamok az 5. cikkel összhangban, a 25. cikk (4) bekezdését figyelembe véve további információkat is kikérhetnek, így többek között a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítások, illetve az előzetes ármegállapítások teljes szövegét is.

↓ (EU) 2016/881 1. cikk 2. pont (kiigazított szöveg)

10. cikk

Az országonkénti jelentésekre vonatkozó kötelező automatikus információcsere hatálya és feltételei

(1) Minden tagállam meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a Multinacionális vállalatcsoportoknak a tagállam területén adóügyi illetőséggel rendelkező Végső anyavállalatától vagy a III. melléklet II. szakaszának megfelelően bármely más Adatszolgáltatásra kötelezett szervezettől megkövetelje, hogy a Multinacionális

vállalatcsoport Adatszolgáltatási pénzügyi éve utolsó napjától számított 12 hónapon belül, a III. melléklet II. szakaszának megfelelően benyújtsa az Adatszolgáltatási pénzügyi évre vonatkozó országonkénti jelentést.

(2) Azon tagállam illetékes hatósága, amely az (1) bekezdés szerinti országonkénti jelentést megkapta, a (4) bekezdés szerinti határidőn belül automatikus csere útján továbbítja az országonkénti jelentést minden olyan másik tagállamnak, amelyben az országonkénti jelentésben foglalt információk alapján az Adatszolgáltatásra kötelezett szervezet Multinacionális vállalatcsoportjának egy vagy több Csoporttagja adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy a Multinacionális vállalatcsoport állandó telephelyén keresztül végzett üzleti tevékenység alapján adófizetésre kötelezett.

(3) Az országonkénti jelentésnek a következő információkat kell tartalmaznia a Multinacionális vállalatcsoport tekintetében:

a) minden egyes olyan állam, illetve terület tekintetében, amelyben a Multinacionális vállalatcsoport gazdasági tevékenységet folytat, a bevétel összegére, az adózás előtti eredményre, a megfizetett nyereségadóra, a még esedékes nyereségadóra, a jegyzett tőkére, az eredménytartalékra, az alkalmazottak számára és a készpénzen és készpénznek minősülő eszközökön kívüli tárgyi eszközökre vonatkozó összesített információk;

b) a Multinacionális vállalatcsoport minden egyes Csoporttagjának azonosítása, amely magában foglalja az adott Csoporttag adóügyi illetősége szerinti állam, illetve terület meghatározását, és – amennyiben az különbözik az adóügyi illetőség szerinti államtól, illetve területtől – annak az államnak, illetve területnek a meghatározását, amelynek a joga szerint az adott Csoporttagot létrehozták, valamint az adott Csoporttag fő üzleti tevékenységének vagy tevékenységeinek a leírását.

(4) A jelentést a Multinacionális vállalatcsoport azon Pénzügyi éve utolsó napját követő 15 hónapon belül kell továbbítani, amelyre az országonkénti jelentés vonatkozik.

↓ (EU) 2018/822 1. cikk 2. pont
→1 Helyesbítés, HL. L 31., 2019.2.1., 108. o.

11. cikk

Az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó kötelező automatikus információcsere alkalmazási köre és feltételei

(1) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők az általuk ismert, illetve birtokukban lévő vagy ellenőrzésük alatt álló, az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó információkat a következők közül a legkorábbi időponttól számított 30 napon belül bejelentsék az illetékes hatóságnak:

a) azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtás céljából elérhetővé vált;

b) azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtásra kész;

c) az a nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtásának első lépésére sor került.

Az első albekezdéstől eltérve a 3. cikk 21. pontjának második bekezdésében említett adótervezésben közreműködők is kötelesek bejelenteni ezen információkat az azt követő naptól számított 30 napon belül, amikor közvetlenül vagy más személyeken keresztül támogatást vagy segítséget nyújtottak, illetve tanácsot adtak.

(2) Piacképes konstrukciók vonatkozásában a tagállamok meghozzák az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők háromhavonta rendszeres jelentést tegyenek, amelyben tájékoztatnak minden olyan, a (14) bekezdés a), d), g) és h) pontjában említett újabb bejelentendő információról, amely az előző jelentés továbbítása óta került a birtokukba.

(3) Ha valamely adótervezésben közreműködő egynél több tagállam illetékes hatóságainak köteles információt szolgáltatni adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióról, ezen információkat csak a következő listában az első helyen szereplő tagállamban kell bejelentenie:

a) azon tagállam, ahol az adótervezésben közreműködő adóügyi illetőséggel rendelkezik;

b) azon tagállam, ahol az adótervezésben közreműködő olyan állandó telephellyel rendelkezik, amelyen keresztül a szóban forgó konstrukcióhoz kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtja;

c) az a tagállam, ahol az adótervezésben közreműködő be van jegyezve, illetve amely tagállam jogának hatálya alá tartozik;

d) az a tagállam, ahol az adótervezésben közreműködő valamely jogi, adózási vagy tanácsadói szolgáltatásokkal kapcsolatos szakmai szövetség nyilvántartásában szerepel.

(4) Ha a (3) bekezdés értelmében többszörös adatszolgáltatási kötelezettség keletkezik, az adótervezésben közreműködő mentesül a bejelentési kötelezettség alól, ha a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudja, hogy ugyanarról az információról egy másik tagállamban már bejelentést tett.

(5) A tagállamok olyan intézkedéseket is hozhatnak, melyekkel felmentést adnak az adótervezésben közreműködőknek az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó információk bejelentése alól, amennyiben e kötelezettség az érintett tagállam nemzeti joga szerint a jogszabályban rögzített titoktartási kötelezettség megsértését eredményezné. Ilyen esetekben a tagállamok megteszik az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők késedelem nélkül értesítsék a többi adótervezésben közreműködőt, illetve – amennyiben ilyenek nincsenek – az érintett adózót a (6) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettségeikről.

Az adótervezésben közreműködő csak annyiban jogosult az első albekezdés szerinti felmentésre, amennyiben a szakmáját meghatározó érintett nemzeti jogszabályok adta keretek között jár el.

(6) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az olyan esetekben, ahol egy adótervezésben közreműködő sem érintett, illetve ahol az adótervezésben közreműködő az (5) bekezdés szerinti felmentésről tájékoztatja az érintett adózót vagy egy másik adótervezésben közreműködőt, az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó információk bejelentésére vonatkozó kötelezettség a tájékoztatást kézhez kapó másik adótervezésben közreműködőre vagy ennek hiányában az érintett adózóra háruljon.

(7) Az adatszolgáltatási kötelezettség által érintett adózó a következők közül a legkorábbi időponttól számított 30 napon belül köteles bejelenteni az információkat: azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtás céljából elérhetővé vált az érintett adózó számára; azt a napot követő nap, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció kész az érintett adózó általi végrehajtásra, vagy amikor a konstrukció végrehajtásának első lépésére az érintett adózó összefüggésében sor került.

Amennyiben valamely érintett adózó egynél több tagállam illetékes hatóságainak köteles információt szolgáltatni adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióról, ezen információkat csak a következő listában az első helyen szereplő tagállam illetékes hatóságainak kell bejelentenie:

a) azon tagállam, ahol az érintett adózó adóügyi illetőséggel rendelkezik;

b) azon tagállam, ahol az érintett adózó olyan állandó telephellyel rendelkezik, amely a konstrukció előnyeit élvezi;

c) azon tagállam, ahol az érintett adózó jövedelemre vagy nyereségre tesz szert, amennyiben az érintett adózó nem rendelkezik adóügyi illetőséggel egyik tagállamban sem és egyik tagállamban sem rendelkezik állandó telephellyel;

d) azon tagállam, ahol az érintett adózó tevékenységet folytat, amennyiben az érintett adózó nem rendelkezik adóügyi illetőséggel egyik tagállamban sem és egyik tagállamban sem rendelkezik állandó telephellyel.

(8) Amennyiben a (7) bekezdés értelmében többszörös adatszolgáltatási kötelezettség keletkezik, az érintett adózó mentesül a bejelentési kötelezettsége alól, ha a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudja, hogy ugyanarról az információról egy másik tagállamban már bejelentést tett.

(9) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy azon esetekben, ahol több adótervezésben közreműködő is érintett ugyanabban az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióban, ezek mindegyike köteles legyen az információkat bejelenteni.

Az adótervezésben közreműködők csak annyiban mentesülhetnek e kötelezettség alól, amennyiben a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudják, hogy ugyanarról a – (14) bekezdésben említett – információról egy másik adótervezésben közreműködő már bejelentést tett.

(10) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az olyan esetekben, ahol az érintett adózó köteles az információk bejelentésére és a szóban forgó esetben több adózó is érintett, a következő listában az első helyen szereplő adózó legyen köteles az információknak a (6) bekezdéssel összhangban történő bejelentésére:

a) az az érintett adózó, aki az adótervezésben közreműködővel megállapodott az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióról;

b) az az érintett adózó, aki a konstrukció végrehajtását irányítja.

Az érintett adózók csak annyiban mentesülhetnek e kötelezettség alól, amennyiben a nemzeti joggal összhangban bizonyítani tudják, hogy ugyanarról a – (14) bekezdésben említett – információról egy másik érintett adózó már bejelentést tett.

(11) Minden tagállam hozhat olyan intézkedéseket is, melyek annak előírásához szükségesek, hogy minden érintett adózó bejelentse a konstrukció használatával összefüggő információkat az adóhatóságnak minden olyan év vonatkozásában, amikor a konstrukciót használják.

➔$_1$ (12) Minden tagállam meghozza az annak előírásához szükséges intézkedéseket, hogy az adótervezésben közreműködők és az érintett adózók bejelentsék az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó azon határokon átnyúló konstrukcióval kapcsolatos információkat, amelyek végrehajtásának első lépésére 2018. június 25. és 2020. június 30. között került sor. Az adótervezésben közreműködőknek, illetve az érintett adózóknak az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló ilyen konstrukciókkal kapcsolatos információkat 2020. augusztus 31-ig kell bejelenteniük. ←

(13) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol e cikk (1)-(12) bekezdésének értelmében az információkat bejelentették, automatikus információcsere keretében, a 25. cikk értelmében elfogadott gyakorlati intézkedésekkel összhangban az összes többi tagállam illetékes hatósága számára köteles továbbítani az e cikk (14) bekezdésében meghatározott információkat.

(14) A tagállam illetékes hatósága által az (13) bekezdés szerint továbbítandó információk – értelemszerűen – a következők:

a) az adótervezésben közreműködők és az érintett adózók azonosítása, ideértve nevüket, (természetes személyek esetén) születési idejüket és helyüket, adóügyi illetőségüket és adóazonosító számukat, valamint adott esetben azok a személyek, akik/amelyek az érintett adózóval kapcsolt vállalkozások;

b) a IV. mellékletben meghatározott azon ismertetőjegyek részletes leírása, amelyek alapján a határokon átnyúló konstrukció adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozik;

c) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció tartalmi összefoglalása, amelynek keretében utalni kell a közismert nevére, amennyiben van ilyen, valamint leírást kell adni a szóban forgó gazdasági tevékenységekről vagy konstrukciókról, de csupán általános fogalmak használatával, anélkül hogy a leírás kereskedelmi, gazdasági vagy szakmai titok, kereskedelmi eljárás, vagy olyan információ felfedésével járna, amelynek közlése sérti a közrendet;

d) az az időpont, amikor az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció végrehajtásának első lépésére sor került vagy sor fog kerülni;

e) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció alapját képező nemzeti rendelkezések részletei;

f) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció értéke;

g) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció által érintett adózó(k) tagállamának, valamint a konstrukció által valószínűsíthetően érintett további tagállamok megnevezése;

h) azon más tagállambeli személyek megnevezése, amelyeket az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukció valószínűleg érint, azoknak a tagállamoknak a megjelölésével, amelyekhez e személyek kapcsolódnak.

(15) Az a tény, hogy az adóhatóság nem reagál egy adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukcióra, önmagában nem jelenti a szóban forgó konstrukció érvényességének elfogadását vagy adóügyi megítélését.

(16) Az e cikk (13) bekezdésében említett információcsere elősegítése érdekében a Bizottság meghozza az e cikk végrehajtásához szükséges gyakorlati intézkedéseket, ideértve – a 24. cikk (5) bekezdése szerinti formanyomtatvány létrehozását célzó eljárás részeként – az e cikk (14) bekezdésében meghatározott információk közlésének standardizálására irányuló intézkedéseket is.

(17) A Bizottság nem kap hozzáférést a (14) bekezdés a), c) és h) pontjában említett információkhoz.

(18) Az automatikus információcserére az azon negyedévet követő hónapon belül kell sort keríteni, amelyben az információkat bejelentették. Az első információkat 2020. október 31-ig kell közölni.

↓ (EU) 2015/2376 1. cikk 3. pont (kiigazított szöveg)

12. cikk

Az automatikus cserék ⌦ alkalmazási körének kiterjesztése ⌫

A Bizottság adott esetben javaslatot nyújt be a Tanácsnak: vagy a 8. cikk (1) bekezdésében megállapított kategóriákkal és feltételekkel kapcsolatban – ideértve azt a feltételt is, hogy a más tagállambeli illetőségű személyekkel kapcsolatos információknak rendelkezésre kell állniuk – vagy a 8. cikk (4) bekezdésben említett elemekkel kapcsolatban, vagy mindkettő vonatkozásában.

A Bizottság által benyújtott javaslat megvizsgálása során a Tanács felméri, hogy helyénvaló lenne-e az automatikus információcsere hatékonyságának és működésének további megerősítése, illetve színvonalának emelése, azzal a céllal hogy:

a) az automatikus csere révén minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága közölje bármely más tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával a 2019. január 1. utáni adómegállapítási időszakokra vonatkozó, a másik tagállambeli illetőségű adóalanyokkal kapcsolatos információkat a 8. cikk (1) bekezdésében felsorolt – az információt közlő tagállam nemzeti jogszabályai szerinti értelmezésben vett – összes jövedelem- és tőkekategória tekintetében;

b) a 8. cikk (1) és (4) bekezdésében meghatározott kategóriák és elemek listái további kategóriákkal és elemekkel bővüljenek, így többek között kiegészüljenek a jogdíjakkal.

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

III. SZAKASZ

A SPONTÁN INFORMÁCIÓCSERE

13. cikk

A spontán információcsere hatálya és feltételei

(1) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az alábbi esetek mindegyikében közli az 1. cikk (1) bekezdésében említett információkat bármely más érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával:

a) egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának oka van feltételezni, hogy a másik tagállamban adóbevétel-kiesés következhet be;

b) egy adózó olyan adócsökkentési lehetőséget vagy adómentességet vesz igénybe az egyik tagállamban, amely egy másik tagállamban adónövekedéssel vagy adókötelezettség keletkezésével jár;

c) az egyik tagállambeli adózó és egy másik tagállambeli adózó egy vagy több országon keresztül bonyolít egymás között gazdasági kapcsolatokat oly módon, hogy egyik vagy másik vagy mindkét tagállamban adómegtakarítás keletkezhet;

d) egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának oka van feltételezni, hogy a vállalkozáscsoportokon belüli mesterséges nyereségátvitel adómegtakarítást eredményezhet;

e) az egyik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által egy másik tagállamnak továbbított információ olyan adatokhoz juttatta az utóbbi tagállamot, amely releváns lehet az előbbi tagállambeli adókötelezettség megállapításának szempontjából.

(2) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai minden olyan tudomásukra jutott információt spontán információcsere keretében közölhetnek egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival, amely az az utóbbi számára hasznos lehet.

14. cikk

Határidők

(1) Azon hatáskörrel rendelkező hatóság, amelynek a 13. cikk (1) bekezdésében említett információ tudomására jutott, a lehető legkorábban, de legkésőbb az információ kézhezvételétől számított egy hónapon belül továbbítja az információt minden más érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára.

(2) Azon hatáskörrel rendelkező hatóság, amellyel az információt a 13. cikknek megfelelően közölték, azonnal, de legkésőbb a kézhezvétel után hét munkanappal – ha lehetséges, elektronikus úton – visszaigazolja az információt közlő hatóságnak az információ kézhezvételét.

III. FEJEZET

A KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS EGYÉB FORMÁI

I. SZAKASZ

JELENLÉT A KÖZIGAZGATÁSI HIVATALOKBAN ÉS RÉSZVÉTEL A KÖZIGAZGATÁSI VIZSGÁLATOKBAN

15. cikk

Hatály és feltételek

(1) A megkereső és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján, az utóbbi által megállapított feltételekkel összhangban a megkereső hatóság által felhatalmazott tisztviselők az 1. cikk (1) bekezdésében említett információcsere céljából:

a) jelen lehetnek azokban a hivatalokban, amelyekben a megkeresett tagállam közigazgatási hatóságai tevékenységüket végzik;

b) jelen lehetnek a megkeresett tagállam területén végrehajtott közigazgatási vizsgálatoknál.

Amennyiben a kért információt olyan dokumentumok tartalmazzák, amelyekhez a megkeresett hatóság tisztviselői hozzáférhetnek, úgy a megkereső hatóság tisztviselői azokról másolatot kapnak.

(2) Amennyiben azt a megkeresett tagállam jogszabályai lehetővé teszik, az (1) bekezdésben említett megállapodás biztosíthatja, hogy ha a megkereső hatóság tisztviselői jelen vannak a közigazgatási vizsgálatoknál, magánszemélyeket nyilatkoztathatnak, és nyilvántartásokat vizsgálhatnak meg.

Ha a vizsgálat által érintett személy megtagadja a megkereső hatóság tisztviselői vizsgálati intézkedéseinek betartását, a megkeresett hatóság ezt a saját tisztviselőivel szembeni elutasításnak tekinti.

(3) A megkereső tagállam által felhatalmazott, az (1) bekezdéssel összhangban egy másik tagállamban tartózkodó tisztviselőknek bármikor igazolni kell tudniuk a személyazonosságukat, és be kell tudni mutatniuk a hivatalos minőségüket igazoló írásbeli felhatalmazásukat.

II. SZAKASZ

EGYIDEJŰ ELLENŐRZÉSEK

16. cikk

Egyidejű ellenőrzések

(1) Ha két vagy több tagállam megállapodik abban, hogy saját területükön egy vagy több olyan személyt, akikhez közös vagy egymást kiegészítő érdekük fűződik, egyidejű ellenőrzésnek vetnek alá az így szerzett információ cseréje céljából, a (2), (3) és (4) bekezdést kell alkalmazni.

(2) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága önállóan azonosítja azokat a személyeket, akiknek az egyidejű ellenőrzését javasolja. Választását megindokolva értesíti a többi érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát minden esetről, amelynél egyidejű ellenőrzést javasol.

Meghatározza azt az időtartamot, amely alatt az ellenőrzéseket el kell végezni.

(3) Az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága határoz arról, hogy részt kíván-e venni egyidejű ellenőrzésekben. Vissza kell igazolnia a hozzájárulását vagy továbbítania kell az megindokolt elutasítását az egyidejű ellenőrzést javasló hatóságnak.

(4) Minden érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága kijelöl egy, az ellenőrzés felügyeletéért és koordinálásáért felelős képviselőt.

III. SZAKASZ

KÖZIGAZGATÁSI KÉZBESÍTÉS

17. cikk

Kézbesítés iránti megkeresés

(1) Egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának megkeresésére egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága – a megkeresett tagállamban a szóban forgó okiratok kézbesítésére vonatkozó szabályokkal összhangban –, kézbesíti a címzettnek minden, a megkereső tagállam közigazgatási hatóságaitól származó és területén az ezen irányelv hatálya alá tartozó adókkal kapcsolatos jogszabályok alkalmazásával összefüggő okiratot és határozatot.

(2) A kézbesítés iránti megkeresés jelzi a kézbesítendő okirat vagy határozat tárgyát, és megadja a címzett nevét és címét minden olyan egyéb információval együtt, amely megkönnyítheti a címzett azonosítását.

(3) A megkeresett hatóság a kézbesítés eredményéről haladéktalanul értesíti a megkereső hatóságot, és tájékoztatja különösen arról az időpontról, amikor a címzettnek az okiratot vagy a határozatot kézbesítette.

(4) A megkereső hatóság csak akkor folyamodik az e cikk szerinti kézbesítés iránti megkereséshez, ha nem képes a megkereső tagállamban a szóban forgó okiratok kézbesítésére vonatkozó szabályokkal összhangban értesíteni a címzettet, vagy ha ez az értesítés aránytalan nehézségekkel járna. Egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága ajánlott levélben vagy elektronikus úton közvetlenül kézbesít bármely dokumentumot egy másik tagállam területén tartózkodó személy részére.

IV. SZAKASZ

VISSZAJELZÉS

18. cikk

Feltételek

(1) Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság az 5. vagy 13. cikk alapján információt szolgáltat, kérheti az információt átvevő hatáskörrel rendelkező hatóságot, hogy küldjön arról visszajelzést. Visszajelzésre vonatkozó kérelem esetén az információt átvevő hatáskörrel rendelkező hatóság – a lehető legkorábban, de legkésőbb három hónappal azt követően, hogy a kért információ felhasználásának eredménye ismertté válik – a tagállamában az adótitokra és az adatvédelemre alkalmazandó szabályok sérelme nélkül visszajelzést küld az információt nyújtó hatáskörrel rendelkező hatóságnak. A Bizottság ⌦ végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a gyakorlati intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat ⌫ a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében ⌦ kell elfogadni ⌫ .

(2) Az automatikus információcseréről a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a kétoldalú megállapodások szerinti gyakorlati intézkedésekkel összhangban évente egyszer visszajelzést küldenek a többi érintett tagállamnak.

V. SZAKASZ

A BEVÁLT GYAKORLATOK ÉS A TAPASZTALATOK MEGOSZTÁSA

19. cikk

Hatály és feltételek

(1) A tagállamok a Bizottsággal együtt megvizsgálják és értékelik az ezen irányelv szerinti közigazgatási együttműködést, és az együttműködés fejlesztése céljából megosztják egymással tapasztalataikat, valamint adott esetben szabályokat dolgoznak ki az érintett területeken.

(2) A tagállamok a Bizottsággal együtt iránymutatásokat dolgozhatnak ki bármely olyan szempontra vonatkozóan, amelyet a legjobb gyakorlatok és a tapasztalatok megosztása céljából szükségesnek ítélnek.

IV. FEJEZET

A KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS FELTÉTELEI

20. cikk

Információk és dokumentumok közzététele

(1) Az ezen irányelv alapján a tagállamok között bármilyen formában kicserélt információkra hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik, és azok ugyanolyan védelmet élveznek, mint amilyet az információt kapó tagállam nemzeti joga az ilyen jellegű információnak biztosít. Az ilyen információkat a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása céljából lehet felhasználni.

Az ilyen információk felhasználhatók egyéb olyan adók és vámok megállapításához és behajtásához is, amelyek a 2010/24/EU tanácsi irányelv[14] 2. cikke alá tartoznak, továbbá a kötelező társadalombiztosítási járulékok megállapításához és behajtásához is.

Az ilyen információkat ezenkívül fel lehet használni az adóüggyel kapcsolatos olyan bírósági és közigazgatási eljárások során is, amelyek az adójogszabályok megsértésének következményeként szankciókat vonhatnak maguk után, az ilyen eljárásokban az eljárások résztvevőinek jogait szabályozó általános szabályok és rendelkezések sérelme nélkül.

(2) Az ezen irányelv alapján információt nyújtó tagállami hatáskörrel rendelkező hatóság engedélyével, és kizárólag annyiban, amennyiben azt az információt kapó hatáskörrel rendelkező hatóság tagállamának jogszabályai lehetővé teszik, az ezen irányelv alapján kapott információk és dokumentumok az (1) bekezdésben említett céloktól eltérő célokra is felhasználhatók. Erre vonatkozó engedélyt akkor kell adni, ha az információt az azt közlő hatáskörrel rendelkező hatóság tagállamában hasonló célokra lehet felhasználni.

(3) Amennyiben egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától kapott információ az (1) bekezdésben említett célokra hasznos lehet egy harmadik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára,

[14] A Tanács 2010/24/EU irányelve (2010. március 16.) az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

továbbíthatja az információt a harmadik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, feltéve, hogy a továbbítás összhangban van az ebben az irányelvben meghatározott szabályokkal és eljárásokkal. A továbbító hatóság tájékoztatja az információt eredetileg nyújtó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát azon szándékáról, hogy az információt egy harmadik tagállammal megossza. Az információt eredetileg nyújtó tagállam az információt megosztani kívánó tagállam értesítésének kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül jelezheti, hogy ellenzi az információ megosztását.

(4) A (3) bekezdés alapján továbbított információ felhasználására vonatkozó, a (2) bekezdés szerinti engedélyt csak annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága adhat, amelytől az információ eredetileg származik.

(5) Azokat az információkat, jelentéseket, nyilatkozatokat és egyéb dokumentumokat vagy ezek hitelesített másolatait vagy kivonatait, amelyeket a megkeresett hatóság szerzett meg és ezen irányelvvel összhangban adott át a megkereső hatóságnak, a megkereső tagállam illetékes szervei ugyanúgy bizonyítékként használhatják fel, mint az ország más hatóságai által átadott hasonló információkat, jelentéseket, nyilatkozatokat és egyéb dokumentumokat.

↓ (EU) 2016/881 1. cikk 3. pont

(6) E cikk (1)-(4) bekezdésétől eltérve a tagállamok által a 10. cikk értelmében kicserélt információkat a transzferárazáshoz kapcsolódó magas szintű kockázatok, valamint az adóalap-erózióhoz és a nyereségátcsoportosításhoz kapcsolódó egyéb kockázatok felmérése céljára kell felhasználni – ideértve annak a kockázatnak a felmérését is, hogy a Multinacionális vállalatcsoport tagjai esetleg nem felelnek meg az alkalmazandó transzferárazási szabályoknak –, továbbá adott esetben gazdasági és statisztikai elemzések céljára. Az információt fogadó tagállam adóhatóságai által végrehajtott, a transzferárazással kapcsolatos kiigazítások nem alapulhatnak a 10. cikk alapján kicserélt információkon. A fentiektől eltérve nem tilos azonban, hogy a tagállamok a 10. cikk értelmében kicserélt információkat olyan céllal használják fel, hogy azok alapján az adóellenőrzések során további vizsgálatokat végezzenek a Multinacionális vállalatcsoport transzferárazási szabályaival vagy egyéb adóügyi kérdésekkel kapcsolatban, és ennek eredményeképpen megfelelően kiigazítsák a Csoporttagok adóköteles nyereségét.

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

21. cikk

Korlátozások

(1) Az egyik tagállam megkeresett hatósága átadhatja a másik tagállam megkereső hatóságának az 5. cikkben említett információkat, feltéve, hogy a megkereső hatóság már kimerítette azokat a szokásos információforrásokat, amelyeket a célja elérésének veszélyeztetése nélkül az adott körülmények között a kért információ megszerzéséhez felhasználhatott volna.

(2) Ez az irányelv nem kötelezi vizsgálatok elvégzésére vagy információközlésre a megkeresett tagállamot, amennyiben az ilyen vizsgálatok lefolytatása vagy a kért információ gyűjtése saját céljára jogszabályaival ellentétes lenne.

(3) A megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága megtagadhatja az információnyújtást, amennyiben a megkereső tagállam jogi okokból nem tud hasonló információkat nyújtani.

(4) Az információszolgáltatást meg lehet tagadni, amenynyiben az üzleti, ipari vagy szakmai titok, kereskedelmi folyamat vagy olyan információ felfedéséhez vezet, amelynek felfedése sérti a közrendet.

(5) A megkeresett hatóság tájékoztatja a megkereső hatóságot az információkérés visszautasításának okáról.

22. cikk

Kötelezettségek

(1) Ha egy tagállam ezzel az irányelvvel összhangban információt kér, a megkeresett tagállam a kért információ megszerzése érdekében alkalmazza az információgyűjtésre szolgáló intézkedéseit, még akkor is, ha saját adózási célokból nincs szüksége ezekre az információkra. Ez a kötelezettség nem sérti a 21. cikk (2), (3) és (4) bekezdését, amelyekre való hivatkozással egy tagállam sem tagadhatja meg az információnyújtást csak azért, mert az információhoz nem fűződik hazai adóztatási érdeke.

(2) A 21. cikk (2) és (4) bekezdését semmi esetre sem értelmezhető úgy, hogy az lehetővé tenné egy tagállam megkeresett hatósága számára az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert ez az információ bank, más pénzügyi intézmény, meghatalmazott, illetve ügynökként vagy vagyonkezelőként eljáró személy birtokában van, vagy egy személy tulajdoni érdekeltségére vonatkozik.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok megtagadhatják a kért információk átadását, ha a szóban forgó információk 2011. január 1. előtti adómegállapítási időszakokra vonatkoznak, vagy ha az információk átadását – amennyiben azokat 2011. március 11. előtt kérték volna – a 77/799/EGK irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alapján meg lehetett volna tagadni.

23. cikk

Szélesebb körű együttműködés kiterjesztése harmadik országokkal

Ha valamely tagállam az ebben az irányelvben előírtnál szélesebb körű együttműködést biztosít egy harmadik országnak, akkor ez a tagállam egyetlen másik, vele ugyancsak szélesebb körű, kölcsönös együttműködést folytatni kívánó tagállamtól sem tagadhatja meg az ugyanilyen, szélesebb körű együttműködés biztosítását.

24. cikk

Formanyomtatványok és számítógépes formátumok

(1) Az 5. cikk szerinti, információ és közigazgatási vizsgálat iránti megkereséseket, valamint a 7. cikk szerinti vonatkozó válaszokat, átvételi elismervényeket, további háttér-információ iránti kérelmeket, a kérés teljesítésének lehetetlenségét vagy az elutasítását – amennyiben lehetséges – a Bizottság által ⌦ végrehajtási jogi aktusok útján létrehozott ⌫ formanyomtatvány felhasználásával kell megküldeni. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében ⌦ kell ⌫ elfogadni.

A formanyomtatványokhoz jelentések, nyilatkozatok és egyéb dokumentumok, valamint azok hitelesített másolatai vagy kivonatai fűzhetők.

(2) Az (1) bekezdésben említett formanyomtatványon a megkereső hatóság legalább az alábbi információt szolgáltatja:

a) a vizsgálat vagy nyomozás alatt álló személy személyazonossága;

b) az információt milyen adózási célból kéri.

A megkereső hatóság – amennyiben ismeri, és a nemzetközi fejleményekkel összhangban – megadhatja bármely olyan személy nevét és címét, akiről feltételezi, hogy a kért információ birtokában lehet, továbbá közölhet bármilyen tényt, amely a megkeresett hatóság számára megkönnyítheti az információ beszerzését.

(3) A 13. cikk szerinti spontán módon közölt információkat és azoknak a 14. cikk szerinti visszaigazolásait, a 17. cikk szerinti közigazgatási kézbesítési megkereséseket, valamint a 18. cikk szerinti visszajelzéseket a Bizottság által ⌦ végrehajtási jogi aktusok útján létrehozott ⌫ formanyomtatvány felhasználásával kell megküldeni. ⌦ Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat ⌫ a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében ⌦ kell elfogadni ⌫.

↓ 2014/107/EU 1. cikk 3. pont (kiigazított szöveg)

(4) A 8. cikk szerinti automatikus információcserét egy olyan egységes, az ilyen automatikus csere megkönnyítését célzó számítógépes formátum használatával kell elküldeni, amelyet a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján hoz létre, és, amelyet minden típusú automatikus információcseréhez használni kell. ⌦ Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat ⌫ a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

↓ (EU) 2018/822 1. cikk 3. pont (kiigazított szöveg)

(5) A Bizottság ⌦ végrehajtási jogi aktusok révén felülvizsgálhatja a 2011/16/EU irányelv 20. cikkének (5) bekezdésében ⌫ említett eljárással összhangban ⌦ elfogadott ⌫ formanyomtatványokat a nyelvhasználati szabályokkal együtt a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítással és az előzetes ármegállapítással kapcsolatos, a 9. cikk szerinti, ⌦ valamint ⌫ az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó, a 11. cikk szerinti automatikus információcserére vonatkozóan.

⌦ Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni. ⌫

Az említett formanyomtatványokon közlendő adatok köre nem terjedhet túl az információcsere keretében közlendő, a 9. cikk (5) bekezdésében és a 11. cikk (14) bekezdésében felsorolt elemeken, valamint az olyan egyéb, ezen elemekhez kapcsolódó adatmezőkön, amelyek kitöltése a 9., illetve a 11. cikkben foglalt célok eléréséhez szükséges.

Az első albekezdésben említett nyelvhasználati szabályok nem akadályozhatják meg azt, hogy a tagállamok az Unió bármely hivatalos nyelvén közöljék a 9. és 11. cikkben említett információkat. Az említett nyelvhasználati szabályok ugyanakkor előírhatják, hogy az Unió egy másik hivatalos nyelvén meg kell küldeni ezen információk legfontosabb elemeit.

↓ (EU) 2016/881 1. cikk 4. pont (kiigazított szöveg)

(6) Az országonkénti jelentés útján történő, 10. cikk szerinti automatikus adatszolgáltatás céljára a III. melléklet III. szakaszának 1., 2. és 3. táblázatában foglalt formanyomtatványt kell használni. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén ⌦ megállapítja ⌫ az említett

adatszolgáltatásra vonatkozó nyelvhasználati szabályokat. E szabályok nem zárhatják ki a tagállamok azon lehetőségét, hogy a 10. cikkben meghatározott információkat az Unió bármely hivatalos és munkanyelvén közöljék. E nyelvhasználati szabályok ugyanakkor előírhatják, hogy az Unió egy másik hivatalos nyelvén is sor kerüljön ezen információk legfontosabb elemeinek megküldésére. A végrehajtási jogi aktusokat a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

25. cikk

Gyakorlati intézkedések

(1) Az ezen irányelv alapján közölt információkat lehetőség szerint a CCN-hálózat használatával, elektronikus úton kell továbbítani.

Szükség esetén a Bizottság ⌦ végrehajtási jogi aktusok útján ⌫ az első albekezdés végrehajtásához szükséges gyakorlati intézkedéseket fogad el. ⌦ Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat ⌫ a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 2014/107/EU 1. cikk 4. pont

(2) A Bizottság felelős a CCN-hálózatnak a tagállamok közötti információcseréhez szükséges fejlesztéséért és a CCN-hálózat biztonságáért.

A tagállamok felelősek saját rendszereiknek a CCN-hálózaton keresztül végzett információcsere lehetővé tételéhez szükséges fejlesztéséért és a rendszereik biztonságáért.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az adatai biztonságának megsértéséről minden olyan Adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó személy, aki magánszemély, értesítést kapjon arról, ha valószínűsíthető, hogy az adatbiztonság megsértése hátrányosan érinti a személyes adatai vagy a magánélete védelmét.

A tagállamok lemondanak az ezen irányelv alkalmazásából eredő költségek megtérítése iránti minden igényükről, kivéve, megfelelő esetben a szakértőknek fizetett díjakat.

(EU) 2015/2376 1. cikk 5. pont a) alpont

(3) A Bizottság biztonsági akkreditációs hatósága által megfelelően akkreditált személyek ezen információkhoz csak az (5) bekezdésben említett adattár és a CCN-hálózat gondozásához, karbantartásához és fejlesztéséhez szükséges mértékű hozzáféréssel rendelkezhetnek.

↓ 2011/16/EU

(4) Az együttműködési megkeresések – az értesítési megkereséseket is beleértve – és az azokhoz csatolt dokumentumok bármely nyelven készülhetnek, amelyben a megkereső és a megkeresett hatóság megállapodott.

E megkeresésekhez csak különleges esetekben fűznek a megkeresett hatóság tagállamának hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek valamelyikén készült fordítást, amennyiben a megkeresett hatóság az ilyen fordítás kérését megindokolja.

↓ (EU) 2018/822 1. cikk 4. pont (kiigazított szöveg)

(5) ⌦ Valamennyi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságán ak hozzáféréssel kell rendelkeznie ⌫ ahhoz a biztonságos tagállami szintű központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárban rögzített információhoz, amelyet a Bizottság ⌦ a 2011/16/EU irányelv 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban dolgozott ki és látott el műszaki és logisztikai támogatással, ⌫ és a 9. cikk (1) bekezdése ⌦ valamint ⌫ a 11. cikk (13), (14) és (16) bekezdése keretében közlendő információt rögzíteni kell az említett bekezdésekben előírt automatikus információcsere teljesítése céljából.

Az említett adattárban rögzített információkhoz továbbá – a 9. cikk (7) bekezdésében és a 11. cikk (17) bekezdésében foglalt korlátok között – a Bizottságnak is hozzáféréssel kell rendelkeznie. ⌦ A Bizottság a szükséges gyakorlati intézkedéseket végrehajtási jogi aktusok útján állapítja meg. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat ⌫ a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében ⌦ kell ⌫ elfogadni.

Az említett adattár üzembe helyezéséig a 9. cikk (1) bekezdésében és a 11. cikk (13), (14) és (16) bekezdésében előírt automatikus információcserét az e cikk (1) bekezdésével és az alkalmazandó gyakorlati intézkedésekkel összhangban kell végrehajtani.

↓ (EU) 2016/881 1. cikk 5. pont

(6) A 10. cikk (2) bekezdése szerinti adatszolgáltatást elektronikus formában, a CCN-hálózaton keresztül kell végrehajtani. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a CCN-hálózat fejlesztésére vonatkozó gyakorlati intézkedéseket. A végrehajtási jogi aktusokat a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 2011/16/EU

26. cikk

Különleges kötelezettségek

(1) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy:

a) a 4. cikkben említett szervezeten belül hatékony belső koordinációt biztosítsanak;

b) a tagállamok 4. cikkben említett hatóságaival közvetlen együttműködést teremtsenek;

c) biztosítsák az ebben az irányelvben előírt, a közigazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezések zavartalan működését.

↓ (EU) 2016/2258 1. cikk

(2) Az ezen irányelvet végrehajtó tagállami jogszabályok végrehajtása és érvényesítése céljából, valamint az irányelv által létrehozott közigazgatási együttműködés működésének biztosítására a tagállamok jogszabályban rögzítik, hogy az adóhatóságok hozzáférhetnek az (EU) 2015/849 irányelv 13., 30., 31. és 40. cikke szerinti mechanizmusokhoz, eljárásokhoz, dokumentumokhoz és információkhoz.

↓ 2011/16/EU

(3) A Bizottság minden tagállammal közli az ezen irányelv végrehajtására és alkalmazására vonatkozóan tudomására jutó, átadható, általános információkat.

V. FEJEZET

KAPCSOLAT A BIZOTTSÁGGAL

27. cikk

Értékelés

(1) A tagállamok és a Bizottság megvizsgálják és értékelik az ezen irányelvben előírt közigazgatási együttműködés működését.

(2) A tagállamok közölnek a Bizottsággal minden olyan releváns információt, amely az adócsalás és adókikerülés elleni küzdelem érdekében ezzel az irányelvvel összhangban folytatott közigazgatási együttműködés hatékonyságának értékeléséhez szükséges.

↓ 2018/822 1. cikk 5. pont

(3) A tagállamok évenkénti értékelést nyújtanak be a Bizottságnak a 8-11. cikkben említett automatikus információcsere hatékonyságáról, valamint a gyakorlatban elért eredményekről. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az említett évenkénti értékelés közlésének formáját és kritériumait. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

(4) A Bizottság ⌦ végrehajtási jogi aktusok útján ⌫ meghatározza azoknak a statisztikai adatoknak a jegyzékét, amelyeket a tagállamoknak az irányelv értékelése céljából be kell nyújtaniuk. ⌦ Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 32. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni. ⌫

↓ (EU) 2015/2376 1. cikk 7. pont

28. cikk

Bizalmas adatkezelés

(1) A Bizottság biztosítja az ezen irányelv értelmében számára továbbított információknak az uniós hatóságokra irányadó rendelkezések szerinti bizalmas kezelését; az említett információk semmilyen célra nem használhatók fel annak megállapításán túl, hogy a tagállamok megfelelnek-e, illetve milyen mértékben felelnek meg ennek az irányelvnek.

(2) A tagállamok által a 27. cikk értelmében a Bizottsággal közölt információk, valamint a Bizottság által ezen információk felhasználásával készített bármely jelentés vagy dokumentum továbbítható a többi tagállamnak. Az ilyen módon továbbított információkra hivatalos titoktartási kötelezettség vonatkozik, és azok ugyanolyan védelmet élveznek, mint

amilyet az információt fogadó tagállam nemzeti joga más ilyen jellegű információknak is biztosít.

Az első albekezdésben említett, a Bizottság által készített jelentéseket és dokumentumokat a tagállamok kizárólag elemzési célokra használhatják fel, és a Bizottság kifejezett hozzájárulása nélkül nem tehetik közzé és nem bocsáthatják más személy vagy szervezet rendelkezésére.

↓ 2011/16/EU

VI. FEJEZET

HARMADIK ORSZÁGOKKAL FENNÁLLÓ KAPCSOLATOK

29. cikk

Információcsere harmadik országokkal

(1) Ha egy tagállam illetékes hatósága egy harmadik országtól a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása szempontjából előreláthatólag fontos információt kap, az említett hatóság – amennyiben ezt az adott harmadik országgal kötött megállapodás lehetővé teszi – továbbíthatja az információt azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelyek számára ez az információ hasznos lehet, valamint a megkereső hatóságoknak.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok a személyes adatok harmadik országoknak történő kiadására vonatkozó hazai rendelkezésekkel összhangban közölhetik az ezen irányelv szerint megszerzett információkat egy harmadik országgal, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, amelytől az információ származik, beleegyezett a közlésbe;

b) az érintett harmadik ország vállalta az együttműködést, amely az adójogszabályokkal feltehetően ütköző vagy azokkal visszaélő ügyletek szabálytalan vagy jogellenes jellegének bizonyításához szükséges.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Adatvédelem

↓ 2014/107/EU 1. cikk 5. alpont a) pont (kiigazított szöveg)

(1) Az ezen irányelv értelmében végzett minden információcserére alkalmazni kell az (EU) 2016/679 rendeletet. A tagállamok azonban ezen irányelv helyes alkalmazásának érdekében korlátozzák az (EU) 2016/679 rendelet 13. cikkében, 14. cikkének (1) bekezdésében ⌦ és ⌫ 15. cikkében meghatározott kötelezettségek és jogok alkalmazási körét az említett

rendelet 23. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelme céljából szükséges mértékben.

↓ (EU) 2015/2376 1. cikk 8. pont

(2) A személyes adatok ezen irányelv alapján való, uniós intézmények vagy szervek általi feldolgozására az (EU) 2018/1725 rendelet alkalmazandó. Ezen irányelv helyes alkalmazása érdekében azonban az (EU) 2018/1725 rendelet 15. cikkében, 16. cikkének (1) bekezdésében, valamint 17-21. cikkében meghatározott kötelezettségek és jogok alkalmazási körét az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett érdekek védelme céljából szükséges mértékben korlátozni kell.

↓ 2014/107/EU 1. cikk 5. b) pont

(3) Az Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmények, valamint a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai az (EU) 2016/679 rendelet alkalmazásában adatkezelőknek minősülnek.

(4) Az (1) bekezdés ellenére minden tagállam gondoskodik arról, hogy a joghatósága alá tartozó minden Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmény az összes olyan Adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó érintett személyt, aki magánszemély, egyenként tájékoztassa arról, hogy az őt érintő, a 8. cikk (4) bekezdésében említett adatokat ezen irányelvvel összhangban össze fogják gyűjteni és továbbítani fogják, továbbá gondoskodik arról, hogy az Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmény az érintett személynek minden olyan tájékoztatást, amelyhez az adott személynek az (EU) 2016/679 rendelet értelmében joga van, megfelelő időn belül megadjon annak érdekében, hogy az érintett élhessen adatvédelmi jogaival, de mindenképpen még azt megelőzően, hogy az Adatszolgáltatásra kötelezett pénzügyi intézmény továbbítaná a 8. cikk (4) bekezdésében említett adatokat az illetősége szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága részére.

(5) Az ezen irányelvvel összhangban feldolgozott adatok legfeljebb az ezen irányelv céljainak teljesüléséhez szükséges ideig – de mindenképpen az adatkezelőre vonatkozó nemzeti jogi előírásokban foglalt elévülési idő betartásával – őrizhetők meg.

↓ (EU) 2018/822 1. cikk 6. pont

31. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott, a 10. és a 11. cikkre vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

↓ (EU) 2016/881 1. cikk 8. pont

32. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az adóügyi közigazgatási együttműködéssel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

↓ (EU) 2018/822 1. cikk 7. pont (kiigazított szöveg)

33. cikk

Jelentéstétel

(1) A Bizottság ⌦ 2018. ⌫ január 1. után ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról.

(2) A tagállamok és a Bizottság 2020. július 1-jét követően kétévente értékelik a IV. melléklet helytállóságát, és a Bizottság erről jelentést nyújt be a Tanácsnak. Az említett jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

34. cikk

⌦ Tájékoztatás ⌫

A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

↓ 2011/16/EU (kiigazított szöveg)

35. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az V. melléklet A. részében említett irányelvekkel módosított 2011/16/EU irányelv hatályát veszti, ⌦ az V. melléklet B. részében említett irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és az alkalmazásuk kezdőnapjaival kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve ⌫ .

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az erre az irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni ⌦ és a VI. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni ⌫.

36. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv ⌦ 2020. július 2-án ⌫ lép hatályba.

37. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök